

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 90 (6344) СЕРЕДА, 18 ТРАВНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ БОРОТЬБИ ЗА ПРАВА КРИМСЬКОТАТАРСЬКОГО НАРОДУ; ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ДЕПОРТАЦІЇ КРИМСЬКОТАТАРСЬКОГО НАРОДУ

Звернення Голови Верховної Ради України з нагоди Дня пам'яті жертв депортації кримськотатарського народу та Дня боротьби за права кримськотатарського народу

Шановні співвітчизники!

Сьогодні минає 72 роки з дня введення в дію злочинного наказу Сталіна про виселення всього кримськотатарського населення Криму, що вже визнано геноцидом мирного населення. Лише незалежна Україна дала змогу кримським татарам повернутися на рідну землю, звідки були вигнані їхні прадіди, діди та батьки, і вільно жити без страху арештів і переслідувань.

Сьогодні російська окупація Криму знову повернула кримськотатарське населення в часи жорстоких утисків і переслідувань. Головний орган самоорганізації кримських татар — Меджліс — російськими окупантами проголошено екстремістською організацією. Російські загарбники жорстоко придушують будь-які спроби проведення громадських акцій на підтримку кримськотатарських ініціатив. Страх і усвідомлення власного злочину змушують окупантів забороняти навіть жалобні заходи в пам'ять жертв депортації.

На жаль, таких утисків зазнають у Криму й українці. Закриваються школи, бібліотеки, забороняються засоби масової інформації та громадські організації. Нищаться та переслідуються Українська православна церква Київського патріархату та Українська греко-католицька церква.

Нещодавно ми відновили історичну справедливість — населеним пунктам Криму повернуто кримськотатарські назви. Це данина пам'яті кримським татарам, яких у минулому знищував сталінський режим, а сьогодні — путінський. Упевнений, кримські міста та села будуть звільнені вже під новими назвами.

Дуже символічно, що українка кримськотатарської національності, співачка Джамала, родина якої постраждала від депортації, перемогла у фіналі «Євробачення» представника країни-агресора. Це і є справедливість.

Україна й українці — єдині. Разом ми викинемо російського окупанта і звільнимо всі українські землі, збудуємо наше спільне щасливе майбутнє. А сьогодні спільно з нашими кримськотатарськими братами вшановуємо пам'ять жертв сталінської депортації. Крим — це Україна! Qirim Ukrayna'dir!

Голова Верховної Ради України Андрій ПАРУБІЙ.

Президент Петро Порошенко присвоїв співачці Джамалі, яка цього року стала переможницею пісенного конкурсу «Євробачення», почесне звання «Народна артистка України».

«Це фантастична перемога. Ти зробила щасливими величезну кількість людей», — сказав глава держави під час зустрічі та вручив артистці почесну нагороду.

Президент також повідомив, що доручив Міністерству закордонних справ порушити перед ЮНІСЕФ питання про присвоєння Сусанні Джамаладіновій почесного звання Посла доброї волі ЮНІСЕФ. «Я вважаю, що важко знайти більш достойну людину, ніж ти», — звернувся Петро Порошенко до Джамали.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Кримські татари: народ–мученик

Символ, що його Меджліс кримськотатарського народу рекомендує використовувати під час вшанування пам'яті жертв депортації 18 травня 1944 р.

Фото з сайту www.memory.gov.ua

Депортовані з Криму жителі сіл Отузи та Шелен, м. Красновишерськ, Молотовська область (тепер Пермський край. — Ред.), 1948 р.

18 травня 1944-го із Криму виселили майже 190 тисяч кримських татар, які були обвинувачені сталінським режимом у пособництві нацистській Німеччині в роки Другої світової війни.

У 1941-му під принизливу і злочинну процедуру примусової висилки підпали кримські німці, а за кримськими татарами того само 1944 року із півострова були депортовані вірмени, болгари й греки. Загальна кількість депортованих із Криму різниться, але становить значну цифру — понад 300 тисяч осіб. Якщо порівнювати, то це число практично дорівнює населенню нинішніх кримських міст, таких як Сімферополь або Севастополь.

СТОР. 4

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ми вистоїмо, і всі українські землі буде визволено!

Ранкове засідання 17 травня

Пленарне засідання розпочалося із вшанування жертв політичних репресій в Україні. Голова Верховної Ради України Андрій Парубій зазначив, що, за різними джерелами, сталінським режимом було репресовано та вбито від 45 до 80 мільйонів громадян Радянського Союзу. За словами глави парламенту, мабуть, немає в Україні такої сім'ї, якої б не торкнулася ця трагедія. Родина Андрія Парубія також постраждала від політичних репресій: його родичі були насильно виселені злочинним тоталітарним режимом на десять років до Сибіру.

«І сьогодні Росія, як і 80 років тому, переслідує українців та кримських татар на окупованих територіях, — сказав Голова Верховної Ради. — Ми вистоїмо і дамо відсіч агресору, всі українські землі буде визволено».

СТОР. 2

КОРОТКО

■ Діяльність Національної академії аграрних наук України планують обговорити сьогодні під час засідання парламентського Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин — **прес-служба Верховної Ради.**

■ Базу даних щодо вакантних посад у лікарнях області готують на Кіровоградщині, щоб з початку вступної кампанії започаткувати методику фінансової підтримки тих студентів, які після закінчення профільних вишів повернуться працювати до медзакладів регіону. Необхідні для цього кошти планують передбачити в місцевих бюджетах, **дізнався наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

■ У селі Острівськ, що в Зарічненському районі на Рівненщині, відкрили дитячий садок «Струмочок». Під нього виділили частину приміщення сільського клубу, де зробили сучасний ремонт, закупили нові меблі та необхідний інвентар, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб сьогодні розпочне виплати вкладникам неплатоспроможного банку «Хрещатик» — *ФГВФО*

Ми вистоїмо, і всі українські землі буде визволено!

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ранкове засідання 17 травня

Фракція Радикальної партії знову заблокувала парламентську трибуну, вимагаючи створення у Верховній Раді тимчасової слідчої комісії для розслідування корупції та зловживань у вищому керівництві влади, а також знизити тарифи на газ для населення та повернути пільгову ціну на газ. Лідер фракції Радикальної партії Олег Ляшко заявив, що блокування триватиме доти, поки не буде створено ТСК.

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій повідомив, що відбудеться нарада лідерів фракцій щодо створення відповідної ТСК.

Перейшовши до розгляду питань за порядком денним, Верховна Рада прийняла проект закону про внесення змін до додатків №3 та №6 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» щодо збільшення видатків на проведення зовнішнього незалежного оцінювання (№ 4524) з поправками від уряду.

Перший заступник міністра освіти Інна Совсун доповіла, що законопроектом пропонується додати 30 мільйонів гривень для оплати праці так званих залучених працівників, котрі перебувають у пунктах проведення тестування. За її словами, при ухваленні Держбюджету-2016 не було передбачено підвищення зарплат для працівників Українського центру оцінювання якості освіти, та що дофінансування здійснюватиметься за рахунок загальнодержавного резерву освітньої субвенції. «Необхідно забезпечити ефективне і прозоре проведення ЗНО», — наголосила заступник міністра.

Під час обговорення депутати висловили низку застережень. Іван Кириленко («Батьківщина») зауважив: як можна було допустити такий законодавчий «ляп», що проведення ЗНО нині фактично опинилося під загрозою? Бо в Держбюджеті-2016 було закладено фінансування проведення ЗНО у тому числі за рахунок субвенцій Донецькій та Луганській областей. Анна Романова («Самопоміч») звернула увагу на те, що аналогічна ситуація із недофінансуванням склалася і з підручниками для учнів 4—8 класів. Володимир Литвин («Воля народу») запропонував залучити додаткові кошти для фінансування ЗНО не за рахунок освітньої субвенції, а з резервного фонду Кабінету Міністрів, а освітню субвенцію спрямувати на потреби сільських шкіл та профтехосвіти.

Зрештою, за ухвалення законопроекту в цілому проголосували 235 народних депутатів.

Парламентарії розглянули підготовлений народним депутатом України Антоном Геращенком законопроект (№1188) про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо відповідальності для «злодіїв у законі» та за злочини, вчинені злочинними угрупованнями).

Голова Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Андрій Кожем'якін розповів, що останнім часом до України з-за кордону приїхало чимало так званих «злодіїв у законі», котрі намагаються контролювати злочинне середовище, бізнес, приватизувати через підставних осіб підприємства. Парламентарій назвав яскравий приклад діяльності «злодіїв у законі» — незаконний видобуток бурштину в Рівненській та Житомирській областях. Законопроект передбачав можливість видворити таких «злодіїв у законі» з території України. Водночас деякі депутати висловлювали думки, що не можна вводити у законодавче поле кримінальний сленг «злодій у законі». Однак під час голосування законопроект №1188 не набрав вдосталь голосів для підтримки, і його відхилено.

Юлія Тимошенко, Віктор Развадовський.

У другому читанні та в цілому прийнято низку законів у сфері інформаційної політики: «Про внесення змін до Закону України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення» (щодо порядку приєднання ДП «Українська студія телевізійних фільмів «Укртелефільм») — №4232 та «Про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (щодо визначення передач європейського виробництва) — №2766. Згідно з останнім законопроектом, не менш як 50 відсотків загального тижневого обсягу мовлення мають становити передачі українського виробництва. У радіопрограмах музичні твори українських авторів і виконавців повинні займати не менше 50 відсотків загального щотижневого обсягу мовлення. А передачі європейського виробництва, а також США та Канади у проміжках часу між сьомою та 23 годинами можуть становити не менше 70 відсотків загального тижневого обсягу мовлення.

З другої спроби Верховна Рада також прийняла у цілому проект закону про внесення змін до Закону України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» (щодо безперешкодної діяльності органів місцевого самоврядування) — №4048. Цим документом, зокрема, збережено звільнення від сплати за користування земельними ділянками державної та комунальної власності, а також оренди комунального і державного майна суб'єктів господарювання, які здійснюють свою діяльність на території проведення АТО, крім території, на якій здійснюють повноваження представницькі органи місцевого самоврядування, обрані у відповідності до Закону України «Про місцеві вибори» від 14 липня 2015 року.

На повторне перше читання відправлено законопроект про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо криміналізації контрабанди алкогольних напоїв, тютюнових виробів (№3254). Як зауважив Андрій Кожем'якін, у Кримінальному кодексі України вже була норма про кримінальну відповідальність за контрабанду, однак потім її прибрали. Бо за контрабанду садили лише виконавців, а не організаторів — водіїв чи директорів фіктивних фірм, а справжнім замовникам вдавалося уникати відповідальності. Однак реальність свідчить, що кримінальну відповідальність за економічну контрабанду варто відновити. Глава парламенту Андрій Парубій зазначив: оскільки нині за чинним законодавством за контрабанду передбачена лише адміністративна відповідальність, то контрабандистам набагато легше заплатити штраф і знову завозити контрабанду.

Не набрав підтримки і законопроект про внесення змін до Бюджетного кодексу (№3560-д).

На початку пленарного засідання присягу народного депутата України склала Оксана Білозір, котра на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року була включена до виборчого списку партії «Блок Петра Порошенка». ЦВК зареєструвала Оксану Білозір народним депутатом України 15 травня 2016 року після того, як Юрій Луценко, котрого призначено Генеральним прокурором України, склав депутатські повноваження.

Голова Верховної Ради Андрій Парубій оголосив про обрання головою фракції Блоку Петра Порошенка, згідно з рішенням фракції 16 травня, народного депутата України Ігоря Гринива.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ЦИТАТА

Народний депутат України Оксана БІЛОЗІР:

— За межами українського парламенту зранені душею і тілом українська держава і суспільство. І тільки український парламент може дати відповідь, якою буде наша країна.

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Ірина СИСОЄНКО, фракція об'єднання «Самопоміч»:

— Нещодавно Прем'єр-міністр зробив дуже важливу заяву про доступ на український ринок імпортних лікарських засобів, зокрема щодо зниження на них ціни. Наша фракція однозначно підтримуватиме таку ініціативу, але за однієї умови: якщо така світла мета буде закладена у нормах запропонованого законопроекту. Важливо не те, що говорить, а як уряд це реалізує. Законопроект №4484 не можна приймати у тому вигляді, в якому він поданий урядом. Він робить ще менш доступними лікарські засоби європейської якості... Ліки мають бути безпечними, ефективними та якісними. Крім того, надзвичайно важливо розв'язати проблему вартості лікарських засобів. Фракція об'єднання «Самопоміч» вимагає від уряду терміново доопрацювати і змінити законопроект, передбачивши спрощену процедуру реєстрації ліків, зареєстрованих в ЄС за централізованою процедурою.

Євген РИБЧИНСЬКИЙ, група «Воля народу»:

— Колишній очільник МВФ, який засвітився нещодавно у знайомому нам «панамському скандалі», вирішив ліквідувати свої офшорні рахунки і вивів із них суму, що дорівнює фактично 4,5 млрд. доларів США. Звідки у чиновника МВФ такі гроші, можемо лише здогадуватися. А тепер від лірики до прози — в Україні все ще працює місія МВФ. Нагадаю, що торік МВФ кредитував економіку України на суму понад 6,5 млрд. доларів США. Уряд стверджує: перехід на ринкові ціни на газ продиктовано вимогою МВФ. Тепер питання: до чого тут економіка? Однією рукою уряд позичає мільярди, за які потім розплачуватимуться наші діти, а другою — вдвічі підвищує ціни на газ для населення. Замість створення додаткових робочих місць, стимулювання видобутку вітчизняного газу, реформи «Нафтогазу» та підвищення соцстандартів відбувається фактично винищення нації через енергетичне поневолення... Нащо нам позики ціною людського зубожіння.

Юрій БОЙКО, фракція Опозиційного блоку:

— Змушений констатувати, що ситуація в Україні продовжує погіршуватись. Влада прискорила темпи знищення благ цивілізації — знову підвищили тарифи на газ, тепло і гарячу воду. Нові тарифи непідйомні для більшості українців. Невдовзі опалення, електрика та газ стануть розкішшю для громадян. По суті, дві третини населення потрапляє у категорію малозабезпечених. Мабуть, усвідомлюючи це, влада виступила з креативною ідеєю для мешканців сіл відмовитись від газу і опалювати будинки хвоєю, дровами, збирати хмиз. Наступним кроком уряду, судячи з усього, стане ідея відстрілювати на полях ховрахів і шити з них одяг. Це не реформа, це повернення від цивілізації до кам'яного віку. Вимагаємо негайно скасувати рішення уряду, переглянути норми споживання та тарифи для населення, знизивши їх як мінімум удвічі.

Максим БУРБАК, фракція «Народного фронту»:

— Від імені нашої фракції заявляю: у державі склалася критична ситуація з фінансуванням Збройних Сил. Вперше за два роки оборонні замовлення не фінансуються, кошти на модернізацію озброєння не виділено, армія фінансується за залишковим принципом. На своєму засіданні фракція «Народного фронту» ухвалила рішення звернутися до уряду з вимогою: терміново розробити та внести зміни до Державного бюджету 2016 року в частині фінансування оборонного замовлення та програми модернізації військових озброєнь. Закликаю парламент зайняти тверду позицію щодо продовження фінансування армії на рівні, необхідному для ефективного протистояння країні-агресору. Збройним Силам України потрібно 3,6 млрд. гривень, що становить 0,5 відсотка від Державного бюджету на 2016 рік.

Віктор БОНДАР, група «Відродження»:

— Хочемо звернути увагу на ситуацію, яка склалася із державними субвенціями населенню на оплату житлово-комунальних послуг. Треба терміново переглядати бюджет. Цьогоріч закладено 35 мільярдів на ці виплати. Але в областях сума вже використана на 70—80 відсотків. Це свідчить, що минулий уряд обрав хибну тактику, і ця парламентська коаліція її підтримує. Ми пропонували запровадити мораторій на підняття тарифів, а кошти спрямувати на забезпечення програми енергозбереження по всій країні. Щоб повністю перекрити недостачу коштів, державі доведеться додатково знайти ще 24 мільярди. Відтак, на компенсацію вартості житлово-комунальних послуг цього року піде майже 60 мільярдів. Вимагаємо також протягом цих двох тижнів проголосувати Податковий, Митний та Бюджетний кодекси, щоб кошторис наступного року формувався на новій податковій базі -зі зниженими податками.

Оксана ПРОДАН, фракція «Блок Петра Порошенка»:

— Звертаю увагу на безпрецедентну подію — міжфракційне депутатське об'єднання «Буковина» проводить у стінах парламенту День Буковини. Чернівецька область найменша за територією, але це багатонаціональний, толерантний регіон. У цьому залі чимало його представників, запрошуємо всіх долучитися до акції, щоб побачити і почути дуже багато цікавих для кожного речей. Історики довідаються про те, що ця місцевість приєдналася до єдиного масиву західноукраїнських земель після російсько-турецької війни в XIX столітті. Економісти зможуть пригадати, що Відень свого часу надав Буковині 30 років податкових канікул, щоб там розвивався бізнес. Архітектори побачать, як поруч вживаються будинки і в румунському, і в австрійському, і тепер вже в українському стилі. Цілі вулиці тут будувалися як дипломні роботи європейських архітекторів.

Олег ЛЯШКО, фракція Радикальної партії:

— Від імені нашої фракції прошу вибачення перед вами, колеги, за те, що не маєте можливості виступати з парламентської трибуни. Ми й надалі наполягатимемо на створенні тимчасової слідчої комісії із розслідування корупції та офшорів серед вищих посадовців держави. У фермерів забирають пільговий режим оподаткування, громадян обдирають як липку, селянам пропонують відмовитися від газу... Водночас Президент, голова Нацбанку, міністр фінансів та заступник секретаря РНБО і десятки інших високопосадовців в офшорах реєструють свої фірми, не сплачують податки, обкрадаючи українців. Маючи в своїх лавах тільки два десятки депутатів, ми стоїмо біля трибуни, щоб змусити владу припинити красти і проводити антиукраїнську політику. Вимагаємо від парламенту створення ТСК, а від уряду — повернення пільгової ціни на газ.

Сергій СОБОЛЄВ, фракція «Батьківщина»:

— Укотре в парламент потрапить перелік підприємств, згідно з яким об'єкти, розташовані на окупованій території, підлягають приватизації. Там є фітостанції, станції еко-контролю, розташовані прямо на території Донецька та Луганська. Також йдеться про прикордонні Маріупольський та Бердянський порти — стратегічні об'єкти, від яких залежить обороноздатність країни. Окрім того, перелік містить низку підприємств, де функція держави є виключною. Наприклад, всі станції державного фітоконтролю, всі спиртові заводи у складі об'єднання «Укрспирт». Наша фракція виступає за подовження гласного та відкритого процесу приватизації. Але це неможливо в умовах війни, коли приватний бізнес відмовляється продавати свою власність. Водночас, у порядку денному ми не знайшли наших двох законопроектів — щодо деофшоризації та змін і доповнень до податкового законодавства.

Мами на передовій та в тилу

Перший заступник глави парламенту Ірина Геращенко за вагомий внесок у захист інтересів Вітчизни вручила почесні грамоти Верховної Ради України жінкам-військовослужбовцям. А потім разом із ними відкрила фотовиставку «Мами на передовій та в тилу», яка проходитиме в кулуарах парламенту до третього червня. Мета — привернути увагу народних депутатів та громадськості до жінок, які проходять службу в лавах Збройних Сил України, зокрема в зоні АТО, а також до їхніх проблем.

«Саме на українських жінках сьогодні багато в чому тримаються мир, злагода в нашій країні, українська армія і силові структури. Для нас велика честь не тільки відкрити виставку, де прекрасні портрети наших жінок, які так само докладають зусилля для захисту територіальної цілісності і суверенітету України, а й вітати в стінах Верховної Ради красунь, матерів, котрі захищають державу. Ми вклоняємося вам. Ви гідні, прекрасні, мужні. Ми вам за це дякуємо. Бажаємо жіночого щастя, щоб ваші чоловіки вами захоплювалися, діти були здорові та пишалися мамами, щоб ми разом із вами доклалися для служіння Україні», — наголосила під час брифінгу Ірина Геращенко.

Багато жінок, за її словами, є солдатами, офіцерами, тими людьми, які служать у війську, працюють на передовій лікарями і докладають зусиль для того, щоб наше військо було дисципліноване, непереможне і там були високі європейські стандарти.

Також Перший заступник Голови Верховної Ради звернула увагу на проблему з одягом для жінок-військовослужбовців. «Форму для них досі не шиють. Берці так само є тільки чоловічі. Цю проблему обговорюватимемо, і МФО «Рівні можливості» бере на себе відповідальність це питання вирішити», — зазначила Ірина Геращенко.

Сергій МЕЛЬНИК.

На знімку: Ірина Геращенко** (ліворуч) **вручає Почесну грамоту Верховної Ради майору Ользі Жаховській, офіцеру організаційно-планового відділу Національного військово-медичного клінічного центру «Головний військовий клінічний госпіталь».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Співпраця з громадськими організаціями робить Верховну Раду підзвітною і більш відповідальною

У Верховній Раді відкрилась виставка ресурсів організацій громадянського суспільства та міжнародних донорських організацій, які співпрацюють з Верховною Радою, «Інформаційний ярмарок-2016» (на знімку). Організували захід апарат парламенту спільно з програмою Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) «РАДА: підзвітність, відповідальність, демократичне парламентське представництво». Ярмарок триватиме два дні. Його мета — поширити доступ до наявних ресурсів українських неурядових і міжнародних організацій та досягти завдяки співпраці з народними депутатами більшої ефективності законотворчої роботи Верховної Ради.

«Хочемо подякувати Агентству США з міжнародного розвитку (USAID) за багаторічну співпрацю, завдяки якій Верховна Рада стає більш відкритою і транспарентною. Програма «РАДА» робить для українського парламенту важливий інформаційний продукт, який не тільки показує всьому суспільству те, чим сьогодні живе сесійна зала, але насамперед дає інформацію про роботу над законопроектами, адаптацію українського законодавства до європейських стандартів», — зазначила під час брифінгу Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина Геращенко.

Важливо, підкреслила вона, що в цьому ярмарку беруть участь понад 40 проектів експертних громадських організацій. Їх експертиза є дуже вагомою допомогою в роботі парламентських комітетів і кожного народного депутата.

Ірина Геращенко заявила: механізми відкритості роботи парламенту, а також співпраця з громадськими організаціями вдосконалюватимуться. «Таке співробітництво дає нам енергію, дозволяє бути більш європейськими і не тільки інформувати суспільство про роботу Верховної Ради, а й більш досконало працювати над законодавством», — наголосила Перший заступник глави парламенту.

Позафракційний народний депутат Ганна Гопко розповіла, що вже зроблено за багато років для реформування Верховної Ради. Зокрема, підписано меморандум про співпрацю з Європейським парламентом. Днями з офіційною польською делегацією, яка перебувала в Україні, говорили про програми обмінів. До того ж народні обранці в рамках співпраці з Міжнародним республіканським інститутом відвідували Литву, де брали участь у тренінгах. Також парламентарії проходили навчання в Конгресі США. «Дуже важливо, щоб Верховна Рада забезпечувала свої ключові функції: законодавчу, представницьку і контрольну. Саме цей інформаційний ярмарок дає змогу народним депутатам озброїтися відповідними напрацюваннями аналітичних центрів», — зазначила Ганна Гопко.

Сергій МЮЛЛЕР.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Євроінтеграція — це внутрішні щоденні зміни

Завтра в парламенті відбудеться День Європи. Які ключові закони має прийняти Верховна Рада для виконання Угоди про асоціацію, обговорювали під час брифінгу народні депутати, представники уряду, міжнародні та вітчизняні експерти.

Такий комплексний підхід дасть змогу залучити всі причетні сторони до впровадження реформ та імплементації положень цієї угоди, наголосила, відкриваючи зібрання, заступник голови парламентського комітету з питань європейської інтеграції Марія Іонова. Така взаємодія між виконавчою і законодавчою гілками влади та суспільством, за її словами, є гарною альтернативою застарілому механізму, що працював у рамках угоди про партнерство та співробітництво між нашою країною та ЄС. Для нас надзвичайно важливо уникнути ухвалення законопроектів, які суперечать європейському законодавству, зауважила парламентарій. Схожі тематичні дні вже проходили в парламенті, підкреслила вона, і відзначила їх безумовну ефективність.

«Європейський день у Верховній Раді — це дуже добре, — сказав голова представництва Європейського Союзу в Україні Ян Томбінські, — але мені було б потрібно, щоб такий день був кожного тижня». Серед законів, які потребують першочергового розгляду, фахівець міжнародного рівня відзначив документ, який розв'язує проблеми, пов'язані з діяльністю енергорегулятора. Він вирішує питання, які маємо в енергетичному секторі, й водночас є необхідним для отримання подальшої фінансової допомоги. Ще один важливий пакет документів стосується охорони довкілля.

Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції Іванна Климпуш-Цинцадзе наголосила: «Європейська інтеграція — це внутрішні щоденні зміни, яких досягають унаслідок низки окремих невеликих кроків». «Їх необхідно впроваджувати щоденно і системно», — зауважила урядовець. На її переконання, для того, щоб кожен закон, який приймає парламент, узгоджувався з європейською нормативною базою, депутати мають плідно співпрацювати з урядом та громадськістю.

Надія СМІЯН.

У НОМЕР

Працівникам музейної сфери України

Шановні друзі!

Сердечно вітаю вас із професійним святом — Міжнародним днем музеїв.

Музеї та заповідники України здійснюють благородну і водночас відповідальну місію, спрямовану на дбайливе збереження та популяризацію унікальних надбань нашого народу, його історико-культурних реліквій.

Завдяки вашій самовідданій творчій праці зберігається й примножується духовна спадщина, поєднуються минуле, сьогодення й майбутнє, виховується почуття прекрасного, повага до народних традицій і любов до національного мистецтва.

Упевнений, що ви й надалі здійснюватимете все можливе, щоб наші музеї і заповідники завжди залишалися справжніми джерелами пізнання історії та культури українського народу, з яких живитиметься не одне покоління співвітчизників і всіх, хто відвідує нашу країну, щоб долучитися до її духовних цінностей.

Бажаю всім вам міцного здоров'я, особистого щастя, добра, творчої енергії, вдалих пошуків і нових здобутків в ім'я України!

Голова Верховної Ради України Андрій ПАРУБІЙ.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ...

Для імпортних ліків спростять реєстрацію

Людмила Кириченко (Прилуки Чернігівської області):

«Як прийняття проекту закону щодо спрощення процедури реєстрації медпрепаратів, зареєстрованих в країнах Євросоюзу, США та Японії, вплине на ринок ліків в Україні? Чи не з'явиться в нас ще більше низькоякісних препаратів?».

Голова Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я Ольга БОГОМОЛЕЦЬ (на знімку)**:**

— Моє завдання — змусити зменшити ціну на лікарські препарати. Тому комітет напрацював законопроект про лікарські засоби, який має врегулювати питання реєстрації лікарських засобів в Україні. На жаль, він протягом декількох місяців не виноситься на голосування.

Законопроект Кабміну щодо спрощення процедури реєстрації ліків, зареєстрованих в країнах Євросоюзу, США та Японії, за логікою не мав би бути внесений до парламенту, бо він є частиною однієї глави проекту закону про лікарські засоби.

Урядовий документ я не підтримую, тому що в ньому закладено корупційні складові. Зокрема, передбачено спрощену реєстрацію для препаратів. Це означає, що ми не створимо здорової конкуренції на зареєстровані ліки. Йде підкилимне лобіювання і протягування фрагментарного закону Кабміну, з яким у частині дерегуляції ми погоджуємося, але не таким чином, як вона там передбачена. Ми не голосуватимемо за урядовий документ доти, поки не буде винесено на розгляд повний пакет законопроектів, які стосуються охорони здоров'я.

Урядовий законопроект треба приймати, щоб зробити крок уперед у спрощенні реєстрації ліків в Україні. Тому сьогодні треба цей документ доопрацювати.

Читачі, запитуйте. Газета «Голос України» запрошує читачів ставити запитання народним депутатам, очільникам парламентських комітетів, міністрам та керівникам інших органів державної влади. Запитання надсилайте на електронні адреси: melya@golos.com.ua, mail@golos.com.ua. Відповіді виходитимуть у газеті та розміщуватимуться на сайті www.golos.com.ua в рубриці «Читач запитує...».

Прокуратурою Рівненської області скеровано до суду обвинувальний акт стосовно п'яти жителів Дубенського району. Їм інкримінують 35 епізодів крадіжок чужого майна та інші злочини, які завдали збитків громадянам майже на півмільйона гривень. *Про це повідомляє прес–служба прокуратури Рівненської області*

З 19 по 23 травня на Черкащині проходитиме всеукраїнський фестиваль теле– і радіопрограм «Кобзар єднає Україну», організований Держкомтелерадіо, *інформує наш власкор Ліна Лебеденко*

18 ТРАВНЯ — ДЕНЬ БОРОТЬБИ ЗА ПРАВА КРИМСЬКОТАТАРСЬКОГО НАРОДУ; ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ДЕПОРТАЦІЇ КРИМСЬКОТАТАРСЬКОГО НАРОДУ

Кримські татари: народ–мученик

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зокрема, у серпні 1941-го було вивезено із Криму більш як 61 тисячу німців, а з 24 червня 1944 року — 9 620 вірмен, 12 420 болгар і 15 040 греків.

Депортація кримських татар відбувалася 18—20 травня 1944-го, через кілька днів після повного визволення Криму від німецьких окупантів і їхніх союзників. За 60 годин із півострова в 71 ешелоні вивезли 187 259 осіб. Понад 46% із них загинуло протягом року.

Замість національної автономії — територіальна

Повернення кримських татар із місць депортації на батьківщину в Крим розпочалося ще в часи Радянського Союзу.

Авторитетний кримський політик Микола Багров, який тоді очолював Кримський обком Компартії, згадував, що на пленумі обласного комітету в 1990 році було ухвалене рішення про необхідність прийняття державної програми повернення кримських татар, необхідність постійного діалогу з ними, а також з іншими депортованими народами, створення необхідних умов для відродження їхньої культури.

Однак цим планам не судилося бути втіленими в життя у зв'язку з розпадом СРСР. Україна, здобувши незалежність, залишилася сам на сам з вирішенням проблем репатріантів, які на той момент почали масово повертатися в Крим.

Тим, хто приїхав з місць депортації, не надавали земель, а якщо й надавали, то тільки в степових районах, де часто не було навіть води. Люди селилися в чистому полі, рили землянки, жили в куренях, контейнерах, напіввагонах.

Проте навіть у тих нелегких умовах, коли економіка країни перебувала в напівзруйнованому стані, українська держава почала виділяти кошти на облаштування репатріантів.

Однак ці гроші дивним способом розчинялися в кабінетах кримських чиновників, не доходячи до конкретної людини, одного або другого населеного пункту.

Мітинг у Сімферополі 18 травня 2013 року.

Крім того, тривало затягування з виділенням землі, у результаті чого з'явилося таке поняття, як «самозахоплення», коли зневірені люди захоплювали землі для індивідуального будівництва. На полях навколо Сімферополя, Алушти, Ялти, Судака зводилися тимчасові споруди, такі невеликі будиночки із кримського черепашнику, здійснювалася і їхня охорона.

Меджліс кримськотатарського народу, основу якого становили ветерани національного руху кримських татар, котрі домагалися реабілітації й повернення свого народу в лавах правозахисників, дисидентського руху, котрі пройшли арешти, радянські в'язниці й табори, з перших днів своєї роботи в Криму порушив питання перед органами влади про фінансування облаштування, відновлення національної автономії кримських татар.

Проте замість національної партійне керівництво пішло на створення територіальної автономії в січні 1991-го, що стало певною мірою міною вповільненої дії, яка спрацювала через 23 роки, у березні 2014-го.

Непереможні

Після подій березня 2014 року, коли тут почалися процеси «з інтеграції Криму до складу Російської Федерації», між кримськими татарами, російською владою й «керівництвом» Криму йшли дуже складні переговори. Було зрозуміло й очевидно: якщо не вдасться перетягнути на свій бік лідерів Меджлісу, які мали й мають авторитет у кримських татар, то говорити про «ненасильницьке возз'єднання Криму з Росією» буде неможливо. На спеціальній сесії національного з'їзду — Курултаю ухвалили рішення тимчасово увійти до складу Ради Міністрів Криму. Були отримані портфелі заступника голови цього органу (Ленур Іслямов) і глави держкомітету у справах депортованих громадян (Заур Смирнов), а один із заступників голови Меджлісу Ремзі Ільясов, будучи депутатом кримського парламенту, став заступником спікера.

Утім, цей альянс проіснував недовго. Меджліс прийняв рішення піти в опозицію до кримської влади й відкликати своїх представників з усіх постів. Однак на це відреагував лише один Ленур Іслямов, інші обрали крісло, а не опозицію.

Російська силова машина запрацювала після цього на повну потужність. Розпочалися перші обшуки вдома у активістів Меджлісу, несподівано було порушено кримінальну справу через події 26 лютого 2014 року — зіткнення між кримськими татарами й прихильниками партії «Русское единство», але заарештували лише кримських татар, у тому числі й заступника глави Меджлісу Ахтема Чийгоза. Далі були заборони на в'їзд у Крим лідерам кримськотатарського народу Рефату Чубарову й Мустафі Джемілеву. Меджліс був заборонений у Росії й визнаний екстремістською організацією.

Напередодні 72-ї річниці від дня депортації кримських татар із Криму на півострові — знову обшуки й арешти, немов нагадування про ті страшні дні, що мали місце десятки років тому. Але народ зломити не можна. Він загартований у найскладніших умовах післявоєнного часу, умовах боротьби з тоталітарним режимом, зокрема й в умовах підпілля.

Декларації про надання всебічної допомоги кримським татарам з боку місцевої і російської влади так і залишаються деклараціями, навіть незважаючи на те, що Путін два роки тому підписав указ про реабілітацію кримськотатарського народу, а також вірмен, болгар, греків і німців Криму. Так і не збільшується кількість шкіл для навчання рідною мовою, а підручники кримськотатарською, які надійшли з Росії, виявилися не адаптованими до шкільної програми. Продекларований на державному рівні статус кримськотатарської мови, так само як і української, в Криму, також залишився тільки на папері й табличках на будівлях органів влади. Не встановлені й обіцяні пам'ятники в місцях збору народів, яких виганяли із Криму. Приміром, закладний камінь на залізничному вокзалі в Сімферополі, який сповіщає про те, що на цьому місці повинен бути пам'ятник. Другий рік поспіль забороняють кримським татарам і проведення мітингу-реквієму на згадку про жертв депортації на центральній площі Сімферополя.

Закладний камінь на залізничному вокзалі Сімферополя.

«Хайтарма» і «1944»

Збереження мови та культури, розповідь про свій народ за допомогою музики й кіно — найважливіші напрями, які надзвичайно важливі для багатостраждального кримськотатарського народу.

Передати художніми засобами весь біль депортації вдалося у першому фільмі на цю тему, який був знятий у 2012 році режисером і актором Ахтемом Сейтаблаєвим.

Стрічка одержала назву від запального й життєстверджувального танцю кримських татар — «Хайтарма». Сюжет фільму пов'язаний із фрагментами життя двічі Героя Радянського Союзу, льотчика й уродженця кримської Алупки Амет-Хана Султана, трагедією депортації кримських татар із півострова в травні 1944-го.

У масових сценах фільму, зйомки якого проходили в Бахчисараї й інших кримських містах, взяли участь понад тисячу осіб.

У першій масовій сцені, яка відтворювала прибуття й завантаження у вагони для висилки в місця депортації кримських татар, — прибули з різних кінців Криму люди із предметами гардероба тих років, стародавніми мідними глечиками, іншим домашнім начинням. У цих сценах брали участь і ті, хто ще дітьми пережили дні депортації.

Прем'єрний показ стрічки проходив у травні 2013 року в Сімферополі й викликав скандал через дії тодішнього генерального консула РФ у Криму Володимира Андрєєва, який в образливій формі відгукнувся про фільм і про кримських татар, а також по суті заборонив російським ветеранам, багато з яких знали Амет-Хана Султана, йти на прем'єру.

Скандал розгорнувся й довкола фіналу «Євробачення», який приніс перемогу українській співачці, кримській татарці Джамалі (Сусанна Джамаладінова), котра виступила з піснею «1944» про долю кримських татар. Російські телеканали, у кращих пропагандистських традиціях, заявили про політичне підґрунтя і пісні, і голосування. Але раділи на півострові кримські татари перемозі своєї співвітчизниці, які, до речі, могли голосувати й голосували за Джамалу. Річ у тім, що в Криму діють російські мобільні оператори, тому свій внесок у перемогу України зробили й кримчани.

У ніч фіналу й початку голосування над Кримом ударила найсильніша гроза, пориви вітру згинали дерева, перещіла злива. Один із користувачів популярної соцмережі із Криму назвав цей дощ дощем очищення, а перемогу Джамали — запорукою подальших перемог України, не тільки на музичних фронтах.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

Фото автора.

Мітинг у Сімферополі 18 травня 2013 року.

1991 рік. Кримські татари, які повертаються у свій рідний Крим з Узбекистану, облаштовуються на покинутому тютюновому полі на околицях селища Кореїз.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У зйомках фільму «Хайтарма» брали участь і ті, хто ще дітьми пережили дні депортації

Замість ресторанів — їдальні, замість курортників — поранені «ополченці»

Про атмосферу і людей у Ялті

Програміст за освітою, Інна (**на знімку**) жила і працювала в Ялті до березня 2014-го. Виїхала звідти разом із сином ще до так званого «референдуму». «Коли дитині в школі задали вчити напам'ять гімн Росії, зрозуміла: залишатися там не зможемо», — зізнається жінка. Тепер час від часу приїздить на батьківщину для догляду за квартирою. Про враження від нещодавньої поїздки кримчанка розповіла «Голосу України».

Хто стукає? Сусіди!

«У мене квартира в кооперативному будинку. За російськими законами, якщо людина не живе в такій квартирі півроку, кооператив має право викупити пай, отримати свою частку і потім здавати в оренду. Це не Україна, де приватна власність — це приватна власність. А донести про відсутніх можуть сусіди. Зараз доноси дуже вітаються. На під'їздах навіть розклеєні оголошення: мовляв, якщо вам відомо, що хтось здає квартиру чи поширює інформацію екстремістського характеру, телефонуйте по такому-то номеру. І сусіди, щоб не потрапити під штрафи за нелегальну здачу житла, «стучать» на інших», — каже співрозмовниця.

Кримчанка зазначає: цього разу атмосфера видалася більш гнітючою, ніж під час попереднього приїзду — сім місяців тому. Люди ізолювалися, намагаються не говорити про політику і жодним чином не демонструвати ставлення до політичних подій: «Навіть ті, хто кричав раніше «Росія — молодець!» Якщо вони й змінили погляди, то мовчать про це. За день до мого від'їзду в Ялті пройшли тотальні обшуки в 10-му мікрорайоні. Начебто перевіряли, хто нелегально здає квартиру, хто нелегально отримав російський паспорт. Ще одна версія — шукали наркотики. Мій друг крізь вічко бачив, як на сходовому майданчику люди в камуфляжі розпилювали двері у сусідній квартирі».

«Із міста зникла душа»

Інна зізнається, що під час приїзду додому також обмежує коло спілкування. На вулиці оминає колишніх знайомих, чиї погляди — відверто проросійські. Але найбільше впадає в очі кількість нових, нетутешніх людей у місті. І це — не курортники.

— Дуже багато поранених, які воювали на Донбасі, інваліди, на милицях. Ще переселенці зі сходу. Помітно мешканців кавказької частини Росії. Поводяться вони дуже нахабно. Ялта завжди була молодіжним містом, життя вирувало. Зараз таке враження, що з міста зникла душа.

За словами співрозмовниці, в середині квітня не було помітно ознак підготовки до курортного сезону. «Раніше в цей час уже прибирали набережну й пляжі. Але зараз усе в жахливому стані. Навіть торік краще було».

Якщо змалювати атмосферу в теперішньому місті-курорті одним словом, то це — «сірість», переконана кримчанка. «Кафе, бари, ресторани перейменовують на «їдальні». Це нині тренд. Ресторан «Кебаб» став їдальнею «Кебаб», кафе «Затишок» — їдальнею «Затишок». «Перше», «друге», «третє», за собою прибираємо посуд... Дуже засмучує мене Ялта. Вона вже чужа», — гірко хитає головою Інна. Ще одним неприємним сюрпризом став бігборд із портретом народної артистки України Софії Ротару: плакат агітував відпочивати на віллі «Софія».

Немає доступу до українських джерел інформації

Раніше в приморському місті була сильна українська громада, і зараз також залишається достатньо людей, які дотримуються проукраїнських поглядів. Мотиви тих, хто продовжує жити в окупації, Інна пояснює так: «Вони вважають, що повинні залишатися, кажуть: «Якщо ми поїдемо, України тут не буде». Плачуть і чекають. Бо Крим заселяють чужинцями. Морально нашим людям там дуже важко. Раніше гімн України могли включити на вулиці, а зараз — лише вдома. Бояться. Ти мусиш фільтрувати кожне слово, думати, що говориш».

Величезна проблема — доступ до інформації з українських джерел, зазначає співрозмовниця. Переважає рос-ТБ, яке цинічно промиває мізки глядачам. «Фільтрація з російського боку дуже сильна. Багато сайтів заблоковані, «Українська правда», 5-й канал. Створені і клони сайтів під схожими доменами, де вкидається потрібна Росії інформація. Людям дуже важко зорієнтуватися, наскільки достовірне джерело. Навіть якщо посилання у Фейсбуку, ти не можеш зайти, бо сайт заборонений».

За оцінками співрозмовниці, мешканців Ялти, як і Криму загалом, можна розділити на три групи: «Відсотків 30 — за Україну, стільки ж — за Росію. А решта — «нам усе одно, нам добре і там, і там». Тому з тими людьми, хто за Україну, треба працювати. Створювати сайти, які ще не встигнуть заблокувати, просувати їх у соціальних мережах, давати там достовірну інформацію про події, розвінчувати фейки. Доступ до достовірної інформації — це першочергове. Але цим ніхто не займається. Ані Міністерство інформації, ніхто».

А от побутові й матеріальні труднощі, які останнього року переслідують кримчан, навряд чи схилять мешканців півострова до України, вважає співрозмовниця. «Так само, як я, українка, нічого не прошу від держави, розуміючи, в якому становищі моя країна, — так і проросійськи налаштовані кримчани готові терпіти. Але тут вода камінь точить. Зараз же насамперед варто робити щось для своїх, для українських людей».

Портрет «вождя», щоб прикладати до хворого місця?

Інна каже, що залишатися українцем на півострові дуже непросто. Навіть за паспортом. На державну службу можна влаштуватися лише з російським громадянством, український паспорт при цьому вилучають. Багато людей опинилися перед вибором: або позбутися роботи, або українського документа і стати «невиїзним». Із першого квітня на півострові заборонені автономери, видані в українському Криму. «Деякі з моїх знайомих відмовилися змінювати номери, сховали авто до кращих часів. Уся українська символіка «зачищається», але подекуди в машинах можна побачити то сердечко синьо-жовте, то ще якісь знаки. Рідко, але трапляється», — додає співрозмовниця.

Унаслідок анексії вона втратила бізнес і клієнтів у рідному місті. IT-сфера — не та галузь, якій зараз у Криму жити добре. У виграші — хіба що постачальники продуктів та перевізники. Багато молоді виїжджає на материкову Україну чи до Росії. «Зайшла до аптеки — висить портрет Путіна. Це що, питаю, до хворого місця прикладати? Знайома зашикала на мене: мовляв, мовчи. А я не втрималася».

За два роки співрозмовниця зазнала переоцінки цінностей, хоча раніше не вважала себе патріоткою: «Я гімн знаю напам'ять, я пишаюся Україною. Хоча раніше не пишалася».

Інна розповідає, у який спосіб особисто вона бореться за український Крим. «Є американська компанія «Баскін Робінз», продає морозиво. Вони торік відкрили кафе в Ялті. Під час мого приїзду я не пошкодувала грошей, сходила туди, купила морозиво і зажадала чек. Мені довго не давали, але зрештою я чек отримала. Тепер писатиму листа до американського офісу компанії: на якій підставі, попри санкції, вони відкрили кафе в окупованому Криму? Це також мій внесок, про такі речі не можна мовчати».

Записала Ліна КУЩ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА та з Фейсбук героїні публікації.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Чи платять за розмитнення автомобілів учасники АТО?

Наприкінці минулого року засобами масової інформації почали ширитися чутки, нібито учасникам АТО дозволили завозити автомобілі з-за кордону за зниженими цінами. Чи відповідає ця інформація дійсності, та які платежі сплачують учасники АТО при розмитненні автомобілів?

Олександр.

м. Київ.

У переліку пільг для учасників бойових дій, визначених у ст. 12 Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», відсутня можливість розмитнення автомобілів за зниженими ставками. Нині бійці сплачують податки за ввезення машини в Україну на тому ж рівні, що й пересічні українці. Ажіотаж навколо цього питання зумовлений обговоренням законодавчих ініціатив та спробами влади піти назустріч учасникам АТО, намагаючись зробити купівлю авто із-за кордону для цієї категорії громадян доступнішою.

На сьогодні в парламенті зареєстровано декілька законопроектів, спрямованих на здешевлення ввезення автомобілів в Україну. Так, наприклад, законопроектом №2446а пропонується передбачити можливість одноразового ввезення на митну територію України одного транспортного засобу для особистого користування без сплати мита учасниками АТО. Проте скасування десятивідсоткового митного платежу не відіграє значної ролі при формуванні ціни автомобіля, до того ж указаним законопроектом не передбачено внесення змін до Податкового кодексу. Тому акцизний збір (варіюється в залежності від об'єму двигуна) і ПДВ (20%) залишаються, саме вони становлять основну частину платежів при розмитненні. Окрім того, законопроектом визначено, що звільняються від сплати мита лише ті учасники бойових дій, які брали участь в антитерористичній операції. Юристи зазначають, що таке штучне розділення категорій учасників бойових дій має дискримінаційний характер, адже не зрозуміло, чому законопроект не охоплює афганців, ветеранів Великої Вітчизняної війни та інших учасників бойових дій.

Наприкінці минулого року депутати зареєстрували законопроект №3251, яким пропонується внести зміни до підрозділу 5 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України та тимчасово, до 31 грудня 2017 року, знизити ставки акцизного збору на транспортні засоби, що завозяться із-за кордону та були у використанні. Мова йде про вживані автомобілі не старше 5—6 років. 12 квітня 2016 року вказаний законопроект був підтриманий депутатами, для набуття ним статусу закону документ потребує повторного розгляду та голосування. Доцільність прийняття цього законопроекту спеціалісти оцінюють по-різному, зокрема основним позитивом є зменшення цін на вживані автомобілі з-за кордону, до негативу відносять, наприклад, можливе падіння обсягів продажу на ринку нових автомобілів.

Окрім того, з метою стимулювання розвитку ринку вживаних автомобілів, 12 квітня 2016 року було прийнято закон про внесення змін до статті 189 Податкового кодексу України. Запропоновані новації спрямовані на запровадження справедливого застосування податку на додану вартість до операцій на ринку вживаних автомобілів. Окрім того, розширюється коло суб'єктів, що можуть залучатися до операцій купівлі-продажу вживаних автомобілів із застосуванням спеціального правила визначення бази оподаткування.

Отже, на сьогодні в чинному законодавстві не передбачено можливості платежів для учасників АТО при розмитненні автомобіля за зниженими ставками. Депутатські ініціативи залишаються поки що на рівні законопроектів.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Постанова Верховної Ради України

Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї НАТО, світових лідерів та всіх членів міжнародного співтовариства щодо вшанування жертв геноциду кримськотатарського народу та засудження порушень Російською Федерацією прав і свобод кримськотатарського народу

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Затвердити Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї НАТО, світових лідерів та всіх членів міжнародного співтовариства щодо вшанування жертв геноциду кримськотатарського народу та засудження порушень Російською Федерацією прав і свобод кримськотатарського народу (додається).

2. Доручити Голові Верховної Ради України невідкладно направити текст Звернення до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї НАТО, а також забезпечити направлення тексту Звернення до світових лідерів.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
А. ПАРУБІЙ.

м. Київ, 11 травня 2016 року.
№1348-VIII.

Звернення

Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї НАТО, світових лідерів та всіх членів міжнародного співтовариства щодо вшанування жертв геноциду кримськотатарського народу та засудження порушень Російською Федерацією прав і свобод кримськотатарського народу

Підтверджуючи повагу до Статуту ООН, Загальної декларації прав людини 1948 року, Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього 1948 року, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Міжнародного пакту про громадянські і політичні права 1966 року, Рамкової конвенції про захист національних меншин 1995 року, Декларації ООН про права корінних народів 2007 року;

відзначаючи, що повага до прав людини і основоположних свобод є зобов'язанням держав erga omnes, а порушення прав і свобод людини є неприпустимим та має одностайно засуджуватися міжнародним співтовариством;

підтверджуючи повагу України до норм міжнародного права та відданість принципам захисту корінних народів та національних меншин;

нагадуючи, що системні порушення прав людини є підставою для притягнення відповідної держави до відповідальності згідно з міжнародним правом;

підкреслюючи, що Російська Федерація продовжує здійснювати агресію проти України;

засуджуючи протиправну окупацію та спробу анексії Автономної Республіки Крим та міста Севастополь Російською Федерацією;

виходячи із Заяви Верховної Ради України щодо гарантії прав кримськотатарського народу у складі Української держави;

нагадуючи про визнання Верховною Радою України кримських татар корінним народом України;

підтверджуючи, що депортація з Криму кримських татар у 1944 році є геноцидом кримськотатарського народу;

висловлюючи обурення фактами численних та системних порушень Російською Федерацією прав кримських татар на території окупованого Криму;

підтверджуючи право кримськотатарського народу на самовизначення у складі суверенної і незалежної Української держави;

підтверджуючи визнання Меджлісу кримськотатарського народу як виконавчого органу Курултаю кримськотатарського народу та Курултаю як вищого представницького органу кримськотатарського народу;

засуджуючи заборону та перешкоди у діяльності Меджлісу кримськотатарського народу, а також переслідування його представників;

вшановуючи пам'ять невинних жертв злочинної депортації кримськотатарського народу, скоєної комуністичним тоталітарним режимом 18 травня 1944 року, а також жертв протиправних дій російської окупаційної влади в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі 2014 - 2016 років,

Верховна Рада України:

заявляє, що системний тиск на кримськотатарський народ, репресії громадян України за національною ознакою, організація етнічно і політично вмотивованих переслідувань кримських татар, їхніх органів, таких як Меджліс кримськотатарського народу та Курултай кримськотатарського народу, на тимчасово окупованій території України з боку державних органів Російської Федерації, починаючи з дати початку тимчасової окупації, є свідомою політикою етноциду кримськотатарського народу і порушенням Міжнародної конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації 1966 року;

вимагає від Російської Федерації негайно припинити політику, спрямовану на порушення прав людини і свобод громадянина в Криму як невід'ємній частині суверенної території України, зокрема прав кримських татар як корінного народу України;

звертається до міжнародного співтовариства із закликом засудити дії окупаційної влади Російської Федерації, спрямовані на заборону Меджлісу кримськотатарського народу на території півострова, та закликає всіх світових лідерів та визнаних суспільних діячів докласти необхідних зусиль для захисту кримських татар від дискримінації та переслідувань з боку Російської Федерації;

закликає міжнародну спільноту визнати депортацію з Криму кримських татар у 1944 році геноцидом кримськотатарського народу;

звертається до всіх держав світу та міжнародних організацій і інституцій із закликом долучитися 18 травня, у День пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу, до вшанування пам'яті невинних жертв злочинної депортації кримськотатарського народу, скоєної комуністичним тоталітарним режимом, а також жертв протиправних дій російської окупаційної влади;

закликає міжнародну спільноту сприяти притягненню до відповідальності всіх винних в протиправній окупації та спробі анексії Криму та системних і широкомасштабних порушеннях прав людини на українській окупованій території.

Постанова Центральної виборчої комісії

Про призначення проміжних виборів народних депутатів України в одномандатних виборчих округах №27 (Дніпропетровська область), №85 (Івано–Франківська область), №151 (Полтавська область) та №206 (Чернігівська область)

У зв'язку з достроковим припиненням на підставах і в порядку, передбачених статтею 81 Конституції України та статтею 4 Закону України «Про статус народного депутата України», повноважень народних депутатів України Філатова Бориса Альбертовича, Насалика Ігоря Степановича, Кутового Тараса Вікторовича та Атрошенка Владислава Анатолійовича, обраних в одномандатних виборчих округах №27 (Дніпропетровська область), №85 (Івано-Франківська область), №151 (Полтавська область), №206 (Чернігівська область), відповідно до частини п'ятої статті 15, частини шостої статті 16, статті 106 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 - 13, пунктом 3 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Призначити проміжні вибори народних депутатів України в одномандатних виборчих округах №27 (Дніпропетровська область), №85 (Івано-Франківська область), №151 (Полтавська область), №206 (Чернігівська область) на неділю, 17 липня 2016 року.

2. Взяти до відома, що виборчий процес проміжних виборів народних депутатів України в одномандатних виборчих округах №27 (Дніпропетровська область), №85 (Івано-Франківська область), №151 (Полтавська область), №206 (Чернігівська область) починається з дня, наступного після дня опублікування цієї постанови.

3. Цю постанову опублікувати в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації 18 травня 2016 року, а також оприлюднити на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова Центральної виборчої комісії М. ОХЕНДОВСЬКИЙ.

10 травня 2016 року.
№108.

Постанова Центральної виборчої комісії

Про призначення проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі№ 23 (Волинська область)

У зв'язку з достроковим припиненням з підстав, передбачених пунктом 7 частини другої статті 81 Конституції України та пунктом 5 статті 4 Закону України «Про статус народного депутата України», повноважень народного депутата України Єремеєва Ігоря Мироновича, обраного в одномандатному виборчому окрузі №23 (Волинська область), відповідно до частини п'ятої статті 15, частини шостої статті 16, статті 106 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 - 13, пунктом 3 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Призначити проміжні вибори народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі №23 (Волинська область) на неділю, 17 липня 2016 року.

2. Взяти до відома, що виборчий процес проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі №23 (Волинська область) починається з дня, наступного після дня опублікування цієї постанови.

3. Цю постанову опублікувати в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації 18 травня 2016 року, а також оприлюднити на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова Центральної виборчої комісії М. ОХЕНДОВСЬКИЙ.

16 травня 2016 року.
№116

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Філатова Б.А. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Астіона Василя Миколайовича (номер посвідчення 242/07),

Гендіна Євгена Марксовича (номер посвідчення 242/08),

Глядчишина Геннадія Вікторовича (номер посвідчення 242/09),

Дегтяренко Ірини Романівни (номер посвідчення 242/10),

Журмана Сергія Миколайовича (номер посвідчення 242/23),

Кошляка Михайла Анатолійовича (номер посвідчення 242/12),

Кучера Василя Михайловича (номер посвідчення 242/13),

Молошної Олени Леонідівни (номер посвідчення 242/14),

Новикової Наталії Василівни (номер посвідчення 242/15),

Павлова Артема Григоровича (номер посвідчення 242/17),

Падалко Сніжани Владиславівни (номер посвідчення 242/02),

Полякової Тетяни Дмитрівни (номер посвідчення 242/16),

Рубана Володимира Володимировича (номер посвідчення 242/18),

Рубана Даниіла Володимировича (номер посвідчення 242/22),

Рудакової Олени Олександрівни (номер посвідчення 242/05),

Тітарєва Владислава Олександровича (номер посвідчення 242/20),

Федоренка Володимира Володимировича (номер посвідчення 242/01),

Федька Юрія Михайловича (номер посвідчення 242/21).

У зв'язку з виключенням із списків, вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Бондаря М.Л.:

Габрова Андрія Володимировича (номер посвідчення 317/03);

народного депутата України Герасимова А.В.:

Максименка Віталія Олександровича (номер посвідчення 107/06);

народного депутата України Денисенка А.С.:

Башмака Сергія Анатолійовича (номер посвідчення 241/08);

народного депутата України Литвина В.М.:

Хлус Стели Георгіївни (номер посвідчення 269/20);

народного депутата України Семенченка С.І.:

Бабкіна Дмитра Олександровича (номер посвідчення 129/04);

народного депутата України Скорика М.Л.:

Власюк Наталії Миколаївни (номер посвідчення 169/01);

народного депутата України Фельдмана О.Б.:

Печайко Галини Вікторівни (номер посвідчення 372/08).

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Куніцина С.В.:

Заражевського Сергія Івановича (номер посвідчення 424/15);

народного депутата України Мисика В.Ю.:

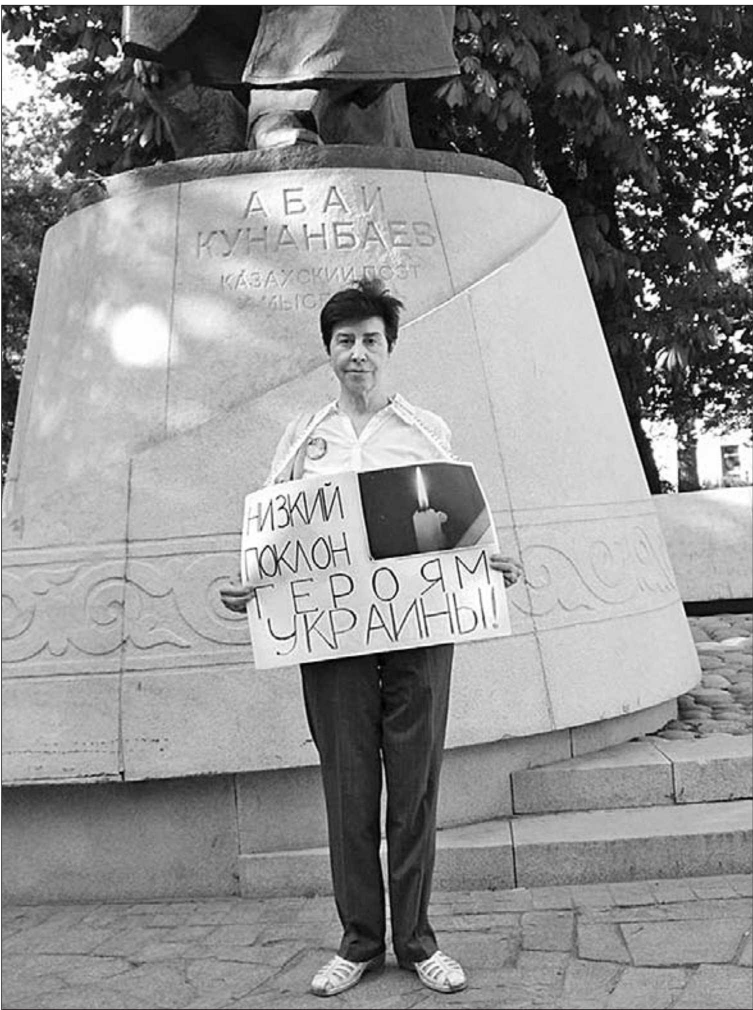
Бернацького Андрія Анатолійовича (номер посвідчення 370/09).

Управління кадрів.

Дух свободи — непродажний!
або Час імперій минув

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Кремлю, як і росТБ, дедалі складніше брехати. На зміну дурнуватим поясненням — чому «світ, захоплений неонацистами, потрібно відстоювати війною» — приходять дедалі абсурдніші перли довірених осіб путіна: «найважливіший крок до збирання російського народу» по планеті всій є... «безсмертний полк». Тобто в Москві придумали примазати до своїх злочинів не тільки більшу половину росіян, а й «дідів, які воювали». Але злодіяння й братовбивство не сховати за історію... Порадувала подруга із Санкт-Петербурга: наметів у великих містах Росії, де записують у добровольці на війну з Україною, вже немає, тих, хто співчуває псевдоноворосії, дедалі менше, а реальна рушійна сила проти влади — злиденний побут простих громадян від Уралу до Байкалу. Випробування кисельовською брехнею і санкціями подобається не всім. А що необхідно для торжества миру? Велика Новодворська, яка підтримувала, вболівала за Україну, радила — насамперед росіянам — убити дракона!

Антивоєнні пікети в Москві.

Ігор ВОЛОЧКОВ (росіянин, Лос-Анджелес, актор):

— Неможливо неупереджено описати мої враження від побаченого в Києві два роки тому. Усе, що я бачив раніше по росТБ, — це був погляд путінських глашатаїв. Допускаю, що багато хто з них сумлінно помиляються. Але тоді треба зізнаватися, що ця думка нав'язана кисельовими та ко. Отже, по порядку. Удень був мітинг, але я хотів побачити зворотний бік того, що відбувається. Я був на п'ятьох революціях, і є з чим порівнювати. За будь-якою масовою подією хтось стоїть. Тут стояв НАРОД, який боровся за Майбутнє. Без пафосу. Без позерства. Звичайно, можлива й фінансова допомога, але дух свободи не продажний, як того хочеться бачити кремлівським мрійникам. Я принципово розмовляв із людьми чистою РОСІЙСЬКОЮ мовою. Доброзичливість і гостинність людей, що наскрізь промерзли, але не здаються, просто вражали. Біля намету із чорно-червоним націоналістичним прапором на моє запитання, скільки ще їм стояти, відповідали: «До перемоги», а потім додавали: Ленінград 900 днів тримався, а ми що, гірші? Я обурювався: які ж тварюки каламутять мозок по кремлівському зомбіщику, звинувачуючи в націоналізмі, принижуючи сам процес цього протистояння. Я жив у центрі, центральніше нікуди. Я бачив дивну чистоту, «п'яний» і «майдан» — були несумісні. Люди опікувалися одне одним, як рідні. Ми з італійським кореспондентом зайшли в Український дім. Навіть у радянських їдальнях не було такої чистоти. Для тих, хто грівся, — їжа, бібліотека, теплий одяг, талони на душ у будинках патріотичних киян, медикаменти. І нікому не спадає на думку взяти щось зайве, навпаки, люди несуть і здають непотрібний теплий одяг, їжу, книжки. Усього так багато, що аж не віриться! На Майдані грали на піаніно класику, читали свої вірші й надихали соратників, співали й молилися. Це була єдність і боротьба за свободу — не показні!

Кажучи про сьогоднішню ситуацію на сході України, потрібно зрозуміти таке. Україна має величезний промисловий, георесурсний і сільськогосподарський потенціали, тому Кремль не хоче в жодному разі дезінтеграції з Україною. Крім того, історично Україна та Росія мали різний підхід до свобод. Путін сьогодні використовує все для недопущення самостійного розвитку України. Є ще меркантильні інтереси. Запаси сланцевого газу, які сьогодні виявлено в Україні, ставлять під удар міць і монополію імперії Газпрому, які є годівницею для його оточення й важелем тиску на Європу. А невисокий інтелектуальний рівень контингенту, що проживає на тій території, дає змогу вміло ним маніпулювати.

Українці, дай Боже вам вистояти. Ви гідні ПЕРЕМОГТИ. Я у Вас повірив ще на Майдані!

Володимир КРИМІН (Ростов, вільний художник):

— На територіях колишнього СРСР відбувається хворобливий перехід до формування національних держав, оскільки 25 років тому не вдалося підписати новий союзний договір із широкими автономними повноваженнями й самоврядуванням національних республік... Новий союзний договір пропонував підписати Григорій Явлінський,.. але стався ДКНС зі спробою зберегти імперію й унітарний держустрій... Тоді обійшлося без великої війни, як у СФРЮ, де Сербія хотіла залишитися головним, великим братом... Усе одно так чи інакше формуються національні держави... В Європі це відбувалося майже все XX століття... Дві світові війни супроводжували цей процес... Нині, оглядаючись у минуле, політики повинні були б знаходити такі форми й домовленості, щоб уникати війн і жертв. Росія теж стає великою національною державою — і дуже болісно, обмежуючи права людини і роль міжнародного права. Час імперій минув і треба, зціпивши зуби, пройти, витримати те, що називається «обмеженням права РФ залишатися домінуючим гравцем на пострадянському просторі»... Для цього й існують політики та дипломати, щоб зберігати мир і захистити права співвітчизників у суміжних незалежних державах. На жаль, розв'язуються «гібридні» війни й відбуваються анексії... Результат все одно буде неминучий — відновлення міжнародно визнаних кордонів і дуже тривале повернення до довіри й співробітництва. А поки що збільшується розлам і щодня гинуть люди.

Не вживши тут слово «Україна», мав на увазі насамперед Україну й історичний вибір українського народу!.. Важливо, що такий само вибір — узяти долю у свої руки! — зробили й роблять і багато інших народів колишнього Союзу. Україні випала доля захистити свій історичний вибір! Слава Україні!

В'ячеслав СПІРІДОНОВ (Новокузнецьк, інженер):

— У моїй країні знову стався черговий виток «побєдобєсія». З пафосними заходами, стрічечками, прив'язаними до всього можливого й неможливого.

А я вже не можу радіти й тішитися. Мені неприємно бачити юрби людей, які мало не біснуються в захваті. Мені огидні ці ідіотські наклейки на машинах на кшталт «На Берлін» або «Можемо повторити»... Мені огидний вислів «Росія — переможець». Тупі гасла для бидла. Що «можемо повторити»? Кров, смерть, біль, жах, голод і холод? Бруд в окопах і на полях? Завошивлені гімнастерки? Сухарі із цвіллю із солдатського «сидора»? Життя моєї бабусі, що одна ростила трьох дітей, яка провела діда на фронт, як виявилося, назавжди? Я пам'ятаю її розповіді, як вона жила з дітьми під час війни. У глибокому тилу, в Сибіру. У неї була одна мета — вижити й не дати дітям померти з голоду. Це — ПОВТОРИТИ??? «Росія — переможець»? Не Росія, а весь світ, за великим рахунком. І чи не буде блюзнірством на бухгалтерській рахівниці намагатися звести баланс, хто скільки вклав у перемогу? Переможцями були всі. І радянські солдати, і англійські, й американські десантники, що лягали під вогнем на пляжах Нормандії. І французькі «маки», і польські й чеські партизани. Усі. І не Росія перемогла. А добро й світло перемогли зло й морок.

А 9 травня я з болем у серце думаю про свого дідуся, котрий не повернувся з війни. Думаю про те, що він досі може лежати в безіменній могилі десь між Києвом і Житомиром. І ловлю себе на думці: як би я хотів хоч на хвилину стати ним у його останні хвилини... Що він відчував, про що думав? Відчуваю якусь ниточку між ним і мною... Відчуваю... Тому я не хочу радіти і святкувати 9 травня. Надто мені боляче.

У зв'язку з останніми подіями у світовій політиці раптом подумав ось про що. Мої друзі знають, що я після з'явлення ВВП народу в 1999 році активно почав вивчати історію Німеччини 30—40 років минулого століття. Отож, повертаючись до останніх подій. Зазирнімо в 1938 рік. Європейські політики зовсім по-страусиному відреагували на витівки того фюрера, німецького. Робили вигляд, що нічого страшного не відбувається. Перед очима стоять кадри кінохроніки із Чемберленом, коли він виходить із літака, потрясає листком паперу й заявляє: «Я привіз мир Європі!». Аншлюс Австрії, Судети були сприйняті європейськими політиками як «нічого страшного, фюрер насититься і заспокоїться». США взагалі стояли осторонь і просто спостерігали. А їм, як здавалося, взагалі нічого не загрожувало. Але потім настав 1939 рік, і Європа загорілася в страшному вогні...

Я до чого всі ці відомі речі кажу? Просто цікаво: а хто-небудь з європейських політиків був покараний за те, що дозволили сатані гратися й збирати криваву данину? Крім норвезького Квіслінга жодне ім'я в голову не приходить. І даремно потім у Нюрнберзі не порушували це питання: із чийого потурання спалахнула Світова війна?

Мені одному здається, що ситуація повторюється з точністю до деталей і цитат? Як далі жити збирається, добродії Меркель, Кемерон, Олланд та інші? Що, ті самі граблі? Мені дивно, що вони не розуміють очевидних речей. Із хамом трамвайним, що розперезався, не можна боротися погладжуванням по голові й даруванням морозженки. Його потрібно жорстко ламати, і що швидше — то краще.

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.
Фото з архіву Олени ЗАХАРОВОЇ.

МИ РАЗОМ!

Від серця!

Мене попросили висловити слова підтримки й побажань українцям. Це легко і складно водночас. Легко, тому що мої слова не йтимуть урозріз зі словами уряду Азербайджану й за них мене не переслідуватимуть. Легко, тому що йдуть вони від серця і з великою повагою й захопленням до народу України: українців, татар, росіян, гагаузів, азербайджанців, грузинів. До всіх, хто любить і захищає свою землю, свою батьківщину в цей складний час. І важко, тому що так мало важать слова однієї людини, закоханої в Україну та її народ, — але нас багато таких! Важко, тому що не хочеться бути пафосним. Я бажаю вам перемоги. Визволення всіх своїх земель малою кров'ю. Будь ласка, не кидайте своїх донецьких — вони теж діти України й вони чекають на вас. Звичайно, повернення Криму, бо Крим — це Україна. Багато років тому наші народи в складі однієї країни разом зупинили нацистів. І нехай країни такої більше немає, що чудово, подвигу наших дідів і бабусь ми не забули. Ми пам'ятатимемо, щоб ніколи знову таке не повторилося. Але фашизм не дрімає. І нині саме ви прийняли на себе його удар і даєте гідну відсіч. Знайте, ви не самотні у своїй боротьбі. Якнайшвидшої перемоги й інтеграції в європейське співтовариство! Мирного неба над Україною!

Ірина ФУРЕ.
Азербайджан.

Наша Надія!

Дочка України, Надіє,
Поки що далека така!
Нехай тобі душу зігріє
Молитва народу палка.

У пастці ворожій так гідно
Стоїш за Вкраїну свою.
І серцю народу ти гідна,
Віддай же нам муку твою.

Літала у небі, мов пташка,
Тепер під замком, дорога.
Тримайся!!! Ми знаєм, що важко!
Наш ворог брехать не встига,

І правда про тебе, відважну,
Як світло, у простір летить.
Тебе ми зустрінем поважно,
Хай швидше настане ця мить!

Ворожі наклепи злиденні...
Тебе не торкнеться їх бруд.
Хто вірить у ці теревені?
Ти чиста, як сяйво від рут.

Тетяна КОМЛІК.
Київ.

Червоно-чорний поряд з синьо-жовтим

Сьогодні тихо на стрілецькій раді.
Солдатським душам вже не до промов.
І рішення приймається не радо,
Гарячу охолоджуючи кров.

Розвідник доповів про обстановку,
Уже готовий бойовий наказ
І пекло на землі артпідготовки
Почнеться вчасно, як і кожен раз.

У їх руках сьогодні доля фронту.
Маневрувати нікуди — це все.
Червоно-чорний поряд з синьо-жовтим
Тваринний жах для ворога несе.

Не за наказом ця німа присяга.
Від ворога чорніють горизонти.
А курінь став на смерть, піднявши стяги
Червоно-чорний поряд з синьо-жовтим.

Уже відбита не одна атака
І мертвих стало більше ніж живих.
Прострелений, та непорушним знаком
Два прапори підтримували їх.

Старшинські револьвери спорожніли.
Ефес, ривок, жорстокий ближній бій.
І смерть, колись одягнута у біле,
Чорніла від похованих надій.

Закінчується все, і ворог також,
Його тіла вкривають горизонти.
Тепер живих проведуть в контратаку
Червоно-чорний поряд з синьо-жовтим.

Володимир ПАТОЛА,
капітан ДПС.

У Лубнах, що на Полтавщині, міський голова Олександр Грицаєнко та мер німецького міста Раунхайм Томас Юе підписали угоду про співпрацю між територіальними громадами, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

Представники пожежної служби Чехії з Краю Височина Ян Сламечка та Пардубицького краю Йозеф Бідмон, які перебували на Закарпатті, вручили мукачівським рятувальникам комплекти спецодягу, *передає наш власкор Василь Нитка*

До теплого моря довезуть додаткові поїзди

Зокрема, оприлюднено розклад руху таких поїздів до Бердянська. Їх не так і багато, втім, із Києва, Харкова, Сум, Кривого Рога та Дніпропетровська дістатися до міста-курорту можна. Щоправда, потрібно уважно стежити за розкладом, бо з більшості зазначених мегаполісів поїзди ходять не щодня. Як, до речі, навіть із Запоріжжя до Бердянська, адже й на цьому маршруті по середах чомусь вихідний.

Щодо подорожей поїздом до запорізького Приазов'я взагалі, то тут транспортним, як нині модно казати, «хабом» слугуватиме Мелітополь. До Новоолексіївки (це поблизу херсонського Генічеська, майже на адміністративному кордоні з Кримом) рухаються через згадане місто з десяток потягів. У тому числі з усіх міст, звідки організоване пасажирське залізничне сполучення з Бердянськом. Окрім того, поїзди (причіпні вагони) на Новоолексіївку йдуть зі Львова, Ковеля, Тернополя, Івано-Франківська, Кременчука та Полтави. Діє й маршрут Мінськ—Новоолексіївка. Тож нагадаємо, що, доїхавши згаданими поїздами до Мелітополя, можна легко дістатися всіх приазовських курортів Запорізької області, зокрема до Кирилівки звідси 62 км (година їзди маршруткою), до курортних сіл Приазовського району — не далі, до Приморська — 91 км і до Бердянська — 120 кілометрів.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

Тренувалися в умовах, наближених до реального бою

Тактичні навчання батальйону патрульної служби міліції особливого призначення «Полтава» відбулися на полігоні поблизу обласного центру. У них взяли участь бійці, котрі за графіком ротацій повернулись із зони АТО. Та, попри те, що мають бойовий досвід, порох, як то кажуть, завжди треба тримати сухим. Тим паче що їхні побратими продовжують нести службу на Луганщині, тож невдовзі треба буде вирушати їм на заміну.

Спочатку вдосконалювали свою майстерність вибухотехніки та кінологи з собаками. Перші виявляли і знешкоджували вибухівку, другі зі своїми чотирилапими помічниками затримували озброєного злочинця, шукали зброю та наркотики. До речі, такі пошуки учасникам навчань свого часу доводилося проводити на блокпостах у прифронтовій зоні.

А потім бійці тренувалися в умовах, наближених до реального бою. Після того як за допомогою безпілотника виявили ворожу розвідувально-диверсійну групу, на її знищення спецпризначенці вирушили на броньовику. Спішившись, відпрацьовували тактику наступу та відступу, стріляли з автоматичної вогнепальної зброї, зокрема з нової вітчизняної штурмової гвинтівки «Форт». Свої завдання виконував снайпер.

Командир батальйону Юрій Анучін та начальник Головного управління Національної поліції в області Олег Бех оцінили вишкіл підлеглих досить високо. За словами останнього, згадані навчання були плановими. Надалі їх влаштовуватимуть іще частіше, не рідше одного разу на місяць.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.

На знімку: спецпризначенці відпрацьовують вправу зі стрільби.

Фото автора.

Мотопіхотинці відзначили першу річницю

Відзначив річницю свого створення 9-й окремий мотопіхотний батальйон, що дислокується в Луганській області.

Як військову частину Збройних Сил України батальйон сформовано 2015 року на базі Вінницького обласного військового комісаріату. Після підготовки на полігоні й бойового злагодження батальйон вирушив для виконання завдань за призначенням в зону проведення АТО.

Із нагоди річниці мотопіхотинці отримали нагороди оборонного відомства, грамоти й подяки від командування АТО, а вінницькі волонтери передали підрозділу сучасний позашляховик.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

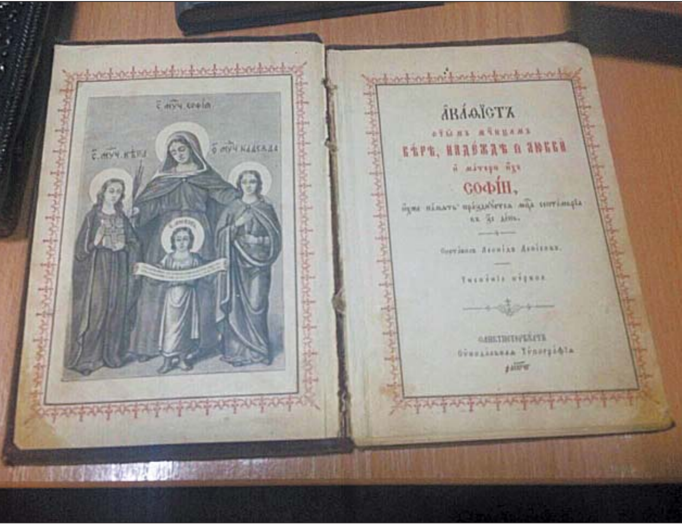
На знімку: урочистості з нагоди річниці батальйону.

Фото надане автором.

Запобігли контрабанді старожитностей

На Рівненщині співробітники Служби безпеки України спільно з митниками запобігли спробі незаконного вивезення за кордон релігійних стародруків та предметів старовини.

Громадянина Росії затримали в пункті пропуску «Городище», повідомляє прес-група УСБУ в Рівненській області. Під час огляду легкового автомобіля чоловіка, який прямував до Республіки Білорусь, у багажному відділенні правоохоронці виявили приховані серед речей кілька десятків старовинних предметів. Зокрема, чотири релігійні стародруки, ікону, твори літературного та музичного мистецтва, предмети та речі домашнього вжитку кінця XIX — початку XX століття **(на знімку)**.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Фото надане УСБУ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Однорічного одесита вилікують у Німеччині

Днями маленький одесит разом з мамою поїхав на операцію до німецького міста-побратима Регенсбург. Рік тому в родині військового, який проходив службу в зоні АТО, народилася дитина з аномаліями розвитку. Першу операцію їй провели в Одесі, але далі, як сказали лікарі, необхідно дороге лікування за кордоном. Батьки дитини звернулися по підтримку в Одеську міськраду, а та у свою чергу розіслала листи містам-побратимам із проханням допомогти.

«Муніципалітет Регенсбурга відреагував на звернення, знайшовши можливість не тільки провести операцію, а й оплатити утримання матері й дитини протягом 2 тижнів у Німеччині», — розповів одеський міський голова Геннадій Труханов.

Одесити також фінансово взяли участь у долі маляти: благодійний фонд «Святість материнства» придбав квитки в обидва боки для мами з дитиною.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Митниця дала державі добро

Миколаївська митниця ДФС за чотири місяці нинішнього року поповнила державний бюджет майже на 1,4 мільярда гривень. Зокрема, у квітні в державну скарбницю було мобілізовано 416,7 млн. гривень, що на 60 млн. грн. більше, ніж у березні. Основними бюджетоутворюючими товарами, митне оформлення яких здійснювалося у квітні, були: боксити, трактори, цукор тощо, повідомляє Головне управління Державної фіскальної служби в області.

Вл. інф.

ЦИФРА

***Не менш як 5* кубометрів деревини одержить до опалювального сезону на Сумщині кожна сім'я учасника АТО, яка потребує дров, запевнив керівник облуправління Держлісгоспу Віктор Чигринець. Коштуватиме таке паливо трохи дорожче, ніж це було раніше: 400 грн. за куб замість минулорічних 350 грн. Але люди цього не відчують, бо платитимуть і за дрова, і за їх доставку під самісінькі двері осель місцеві управління соцзахисту.**

Вл. інф.

Луганських «копів» очолить львів'янин

Нова патрульна поліція 22 травня розпочне виконувати свої обов'язки у Северодонецьку, Лисичанську та Рубіжному. Очолить луганських патрульних львів'янин. Як розповів т. в. о. начальника ГУ Національної поліції в Луганській області Сергій Комісаров, при доборі особового складу обробили 1495 анкет, але тільки 1081 з них відповідали встановленим вимогам. Під час співбесід, спецперевірок і тестів удалося набрати 159 майбутніх правоохоронців. У процесі навчання в Харкові 12 осіб довелося відрахувати, тому на вулиці області вийдуть 147 поліцейських. Тож співробітників не вистачає, хоча конкурс був майже десять осіб на місце, процес добору й підготовки кадрів для патрульної поліції триватимуть.

Вл. інф.

Хлібних місць побільшало

На Роменському комбінаті хлібопродуктів, через три роки простою, нарешті запрацював млин, що істотно збільшило виробничі можливості підприємства. Поступово воно стає одним із перспективних на Сумщині. Тут став до ладу розмельний цех, ожили інші потужності, які тривалий час не функціонували. Було придбано кілька нових приладів та обладнання, відремонтовано склади, погашено мільйонний борг із зарплати, заплачено 230 тис. грн. за раніше використаний газ. Але найголовніше — на підприємстві створили 25 нових робочих місць.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Круглий стіл «Аграрна освіта: очікування бізнесу» відбудеться завтра у Києві — УКАБ

Одні «кришували» масажний салон, інші — наркоділків

В Івано-Франківську співробітники СБУ спільно з військовою прокуратурою та внутрішньою безпекою Нацполіції викрили двох поліцейських-хабарників.

Оперуповноважені кримінальної поліції отримували гроші від власників масажного салону, безперешкодну діяльність якого оцінили у 15 тис. грн. щомісяця. Співробітники спецслужби затримали поліцейських у центрі міста на гарячому. Відкрито провадження, обох оперуповноважених затримано, найближчим часом їм буде оголошено про підозру в скоєнні злочину.

Інші поліцейські, як повідомляє прес-служба СБУ області, прикривали контрабанду наркотиків. Ще у квітні 2016 року СБУ перекрила потужний канал поставок з країн ЄС пігулок з вмістом наркотичних речовин. Під час досудового слідства правоохоронці встановили причетність до наркобізнесу працівників оперативно-пошукового відділу в Івано-Франківській області міжрегіонального управління Департаменту протидії наркозлочинності Нацполіції. Під час обшуків у службових приміщеннях та за місцем проживання поліцейських було виявлено наркотики та значні суми у валюті. Відкрито кримінальне провадження, тривають оперативно-слідчі дії.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото Віктора КОШМАЛА.

Створюють музей Кирило-Мефодіївського братства

Народний депутат Валерій Дубіль та голова фонду «Рідна країна» Микола Томенко представили у Чернігові проект створення єдиного в Україні музею Кирило-Мефодіївського братства *(на знімку)*. ***Розміщуватиметься він у садибі Миколи Костомарова у Дідівцях на Прилуччині, де вже майже 10 років відновлюється будинок видатного історика.***

Микола Костомаров, як і його побратими Тарас Шевченко, Микола Гулак, Василь Білозерський та інші, виступав за слов'янську конфедерацію на чолі з Україною. Всіх учасників братства було заарештовано російським урядом і заслано в різні кінці імперії. До речі, слов'янську конфедерацію її ініціатори бачили без Москвії.

Проект передбачає відновлення церкви святої Параскеви Сербської, обстановки дворянської садиби, встановлення пам'ятника Вічному Коханню та створення експозицій, присвячених Кирило-Мефодіївському братству.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.

Юні конструктори запустили ракети

Чернігів знову приймає Всеукраїнські змагання учнівської молоді з ракетомодельного спорту. До міста з'їхалися команди з Миколаєва, Дніпропетровська, Лубен, Ніжина, Івано-Франківська, Черкас, Кіровограда, Херсона. Протягом чотирьох днів на польовому аеродромі у селі Чемер Козелецького району в небо злітатимуть моделі ракет. Уже відбулися перші старти.

Фото Віктора КОШМАЛА.

Знавці шрифту Брайля оголосили конкурс

У спецбібліотеці ім. Т. Г. Шевченка Українського товариства сліпих у Львові відбудуться два конкурси з читання і писання шрифтом Брайля: 19 травня о 12:00 — «Читання шрифтом Брайля» та 26 травня о 12:00 — «Українська писемність шрифтом Брайля». Про це **повідомляють у пресслужбі Львівської міськради.** Заходи відбудуться у рамках фінансової підтримки статутної діяльності Львівської територіальної первинної організації УТОС за сприяння управління соціального захисту департаменту гуманітарної політики міськради. Контактний номер телефону: 067-377-13-09. Конкурси відбудуться за адресою вул. Січових Стрільців, 5.

Христина ГОРОБЕЦЬ.
Львів.

Перевізники зникають надвечір

У Сумах співробітники транспортного відділу міськради перевіряють, як перевізники дотримуються графіків руху своїх мікроавтобусів. Зазвичай машини знімають з маршрутів уже після 19.00, бо рейси стають нерентабельними. Але згідно з умовами конкурсів, у яких беруть участь перевізники, вони мають надавати транспортні послуги допізна. Згідно з попередньою інформацією, у вечірній час майже третина сумських маршруток не виходять у рейси. Але щоб отримати більш точну картину, на думку керівника транспортного відділу міськради Сергія Яковенка, треба продовжити моніторинг ще на тиждень. Одержану інформацію буде використано під час проведення наступного конкурсу на здійснення пасажироперевезень у Сумах.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Прощальні листи колишнім друзям

Вінниччина припинила міжрегіональне співробітництво із Бєлгородською, Нижньогородською та Свердловською областями Російської Федерації. Голова ОДА Валерій Коровій письмово повідомив про це губернаторів названих вище регіонів сусідньої держави. «Враховуючи анексію Росією Криму, події на сході України, спричинені воєнною агресією Російської Федерації, та згідно з рішенням депутатів облради, повідомляємо про розірвання укладених раніше договорів про співробітництво між нашими регіонами», йдеться у листах колишнім побратимам. Співпрацю припинено в односторонньому порядку.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Вчаться любити ліс

Команда ДП «Баранівське лісомисливське господарство» виборола гран-прі X всеукраїнського зльоту шкільних лісництв. Участь у змаганнях, які протягом трьох днів відбувалися на Черкащині, взяли команди з 23 областей України — переможці обласних зльотів.

Юні лісівники демонстрували виставки-презентації своїх досягнень, захищали науково-дослідницькі роботи. Оцінювали дослідження за такими критеріями: новизна та актуальність проблеми, чіткість, повнота, логіка, якість і глибина розробки, відповідність висновків, практичне значення та рівень підготовленості до захисту роботи. Перемога команди юних лісівників, до складу якої входили Мирослава Федорів, Вікторія Парфенюк і Костянтин Дмитрук, не випадкова. Баранівське лісомисливське господарство працює зі школярами особливо активно. За учнями закріплено 174 гектари лісу, розсадник. Переможцям вручили кубок і ноутбук **(на знімку)**. Те, що гран-прі виборола команда з Житомирщини, означає, що наступний зліт відбудеться тут.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

Фото прес-служби Житомирського обласного управління лісового та мисливського господарства.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Стрибки у воду. Збірна України повернулася з Лондона (Велика Британія) після тріумфального виступу на чемпіонаті Європи. Там вона виборола 8 медалей, три з яких — золоті! У командному заліку українські спортсмени посіли третє місце після британців та італійців, випередивши Росію.

Героїнею в нашій команді стала Юлія Прокопчук, котра виборола два «золота» — в особистих стрибках з 10-метрового трампліна і в міксті з Максимом Долговим, — а ще «срібло» в командних стрибках. Третє «золото» нам приніс Ілля Кваша на метровому трампліні.

Художня гімнастика. На міжнародному турнірі Koop Cup, який відбувся у Канаді, Анастасія Мульміна (Україна) виборола два «золота» і «бронзу» у фіналах окремих видів.

Українка здобула перемогу у вправах з обручем (17,700) та булавами (17,700), а також посіла третє місце у вправах з м'ячем (16,700).

Легка атлетика. Краків (Польща). Марафон PZU Cracovia Maraton. Українка Ганна Носенко фінішувала другою. Вона подолала дистанцію за 2:34.57, поступившись лише Глейдіс Чемвено з Кенії (2:30.30). Наша Тетяна Рибальченко з результатом 2:56.00 посіла високе сьоме місце.

У змаганнях чоловіків Тарас Сало був четвертим (2:18.05), а Анатолій Оржеховський став сьомим (2:22.24). Переміг кенієць Космас Мутуку К'єва (2:11.58).

Дзюдо. Алмати (Казахстан). Гран-прі. Українка Вікторія Туркс (78 кг) — бронзова призерка. У втішному турнірі наша Вікторія перемогла суперниць з Польщі та Великої Британії.

Футбол. У першому сезоні за іспанську «Севілью» півоборонець збірної України Євген Коноплянка провів 51 матч, що є найбільшою кількістю серед усіх гравців клубу.

У чемпіонаті Іспанії Коноплянка виходив на поле 32 рази (17 разів з лави запасних). За цей час Євген відзначився чотирма забитими м'ячами. 12 разів Коноплянка зіграв у єврокубках, а ще шість у Кубку Короля.

Нагадаємо, на «Севілью» чекають ще два матчі — фінали Кубка Іспанії та Ліги Європи.

Єврокубковий фінал відбудеться сьогодні в Базелі (Швейцарія). Як відомо, «Севілья» зіграє проти англійського «Ліверпуля».

Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

«Срібний» фініш

Регбі-15. Одеса. Кубок європейських націй. Дивізіон 1В. Завершальний тур.

Україна — Молдова. 36:17 (24:3).

Цей поєдинок мав назвати срібного призера. Експрес-коментар віце-президента ФРУ Георгія Джангіряна:

— Матч викликав неабиякий інтерес, на трибунах стадіону «Спартак» зібралося майже чотири тисячі вболівальників. Для досягнення мети нашу команду влаштовувала нічия. Та підопічні Валерія Кочанова подарували нам перемогу. Отже, наша збірна — срібний призер змагань. І якщо б вона зіграніше провела матчі на старті проти Молдови та Бельгії, то фінішувала б першою. Але, як на мене, нам ще зарано повертатися до Дивізіону 1А. Адже фінансування головної команди шкутильгає на обидві ноги. А ще на збірну найближчим часом чекає омолодження...

У складі збірної України виступали представники і вітчизняних, і зарубіжних клубів: «Олімп» (Харків), «КРЕДО-1963» і «Політехнік» (обидва — Одеса), РК «Хмельницький», «Будавляни» (Лодзь, Польща), «Булава» (Таганрог, РФ), «Єнісей» (Красноярськ, РФ).

Матч в Одесі був 118-м для нашого колективу. 62 зустрічі завершилися перемогами українців.

Збірна Бельгії набрала 41 очко і в сезоні 2016/2017 виступатиме в Дивізіоні 1А. Там вона замінить команду Португалії, котра переходить до нашого дивізіону. Збірна України на другому місці (32 очки), «бронза» у Молдови — 27 очок.

Олександр ЛИПЕНКО,
майстер спорту.

Бувало, що вся підлога вертольота... у крові поранених

Вдивляючись у молоде і майже постійно усміхнене обличчя військового льотчика 3-го класу капітана Артура Євдокімова, важко уявити, що офіцеру 31 рік. Він тричі проходив службу на Африканському континенті, там вперше взяв участь у бойових діях. А практично з початку АТО виконував завдання на сході України і це при тому, що служба у ЗС України для нього почалася лише наприкінці 2009 року.

Захоплення авіацією в Артура було ще з дитинства. Хлопець народився в сім'ї військового льотчика, який проходив службу в Німеччині. У невеличкому військовому містечку, де дислокувався полк, діти жили польотами, грали в льотчиків і мріяли лише про небо.

— Скільки я себе пам'ятаю, авіація була частиною мого життя, — розповідає Артур Євдокімов. — Ще дітьми ми з братом Олексієм слухали, як батько розповідав про вертольоти. Він літав на Мі-1, Мі-2, Мі-4, Мі-6, Мі-24 і Мі-8. Тобто фактично на всіх типах. А наслухавшись батька, ми з братом майстрували з пилососа, домашніх крісел та якихось іграшок гелікоптер і літали у мріях, або, як кажуть, у хмарах. З того часу найбільше закарбувався в пам'яті один випадок. Я грався у дворі, а тато несподівано приїхав з аеродрому і, нікому не кажучи, забрав мене на польоти, у склад свого екіпажу. Так я вперше політав на місці штурмана.

Брат Артура, не вагаючись, після школи обрав професію військового льотчика і вступив до Харківського інституту льотчиків ВПС. А ось Артура доля вела до професії більш складним шляхом.

— Закінчуючи школу, я, чесно кажучи, розмірковував, яку професію обрати. Якогось особливого тиску з боку батька чи брата — мовляв, обирай авіацію, не було, — згадує Артур. — У ті кризові для держави часи льотчики багато не літали, тож можна було закінчити авіаційний виш і практично не побувати в небі. Мені це не підходило. В якийсь момент навіть захопився церковним життям. Ми тоді жили в Коростені, а я їздив за 20 кілометрів в православний храм, підпрацьовуючи там пономарем. Та все ж після 11 класу вирішив спробувати стати льотчиком, щоправда, цивільним, розраховуючи, що вони мають більш інтенсивну практичну льотну підготовку. Подав документи у Кременчуцький льотний коледж цивільної авіації. І ось тут батько почав мене відмовляти, ніби конкурс великий і я просто втрачу час. Та для себе я вже все вирішив. Коли є мрія і бажання — труднощі лише підігрівають інтерес. Я взяв на перший час гроші й поїхав в Кременчук.

Там Артур закінчив льотний коледж, заочно філіал Кіровоградської льотної академії. 2006 року в Києві вступив до Національного авіаційного університету.

— Одразу стати льотчиком після закінчення вишу не вийшло, — розповідає Артур. — Тож перепробував багато спеціальностей. Але любов до неба — моя мрія, а від мрій не відмовляються. Невдовзі я переїхав в Херсон до брата, який на той час служив в 11-й окремій бригаді армійської авіації. Така само атмосфера, що й в дитинстві, — польоти, їх обговорювання, коло друзів-льотчиків. Тож вибір став очевидним — наприкінці 2009 року я, пройшовши військово-лікарську комісію, був призваний до лав ЗС України на посаду льотчика-штурмана в частину, де проходив службу мій брат. Скажу чесно, не одразу все виходило. 2010-го в бригаді розпочалися інтенсивні польоти. А практики — майже нуль. До того ж перерва в льотній роботі була велика. Тому майже з початку служби відправили на перепідготовку. І лише після цього я сів за штурвал Мі-8.

Брат Артура Олексій літав на Мі-24, пара яких часто прикривала роботу транспортних Мі-8. Так було на навчаннях, так було і Африці, де брати Євдокімови разом побували тричі.

Військовий льотчик капітан Артур Євдокімов.

— Для льотчика головне — літати, — продовжує Артур. — Усі в частині знали, що в Ліберії польотів багато, а в сусідній країні Кот-д'Івуар точиться війна. Там справжня робота, не навчання, які в той час були в Україні. Тож щойно з'явилася можливість, ми з братом одразу записались у миротворчу місію на Африканський континент. Так, безперечно, у цьому є і частина авантюризму — пошук пригод, фінансове підґрунтя, та все ж для мене особисто головне було — практичний досвід роботи. Врешті, так і сталося. Коли я їхав у першу ротацію, мій загальний наліт був майже 100 годин. За три ротації в Ліберії він збільшився приблизно на 750 годин. І це в реальних умовах. Таких показників на той час в Україні я б не досяг.

Африканський досвід знадобився офіцеру і під час АТО. З перших днів українсько-російського протистояння екіпаж Артура Євдокімова виконував завдання на кордоні з Кримом.

Бойовий виліт.

— Я особисто, та й мої друзі з частини, не очікували такої прямої агресії Росії. Спочатку це видавалося просто заворушеннями. Помилкою сусідньої держави, громадян якої ми вважали братами. А потім наша країна втратила Крим, з яким межує Херсонська область. Почалися бойові дії на Донбасі — в частину прийшли перші вантажі «200»... Тоді, напевно, навіть до найзавзятіших скептиків і людей, що вірили у російсько-українську дружбу, прийшло розуміння — війна! Росіяни, скориставшись моментом, коли народ України вигнав найбільшого злодія в своїй історії, захопили частину нашої території. Розпалили війну на сході й безжалісно вбивають. Ось тут вже спрацьовує патріотизм військового — без емоцій, нервів виконати бойові завдання і повернутися додому. Звісно, техніка пілотування в АТО відрізняється від Африки. У противника є засоби ППО, є фахівці, які вміють їх застосовувати. Тож ходили на гранично малих висотах, відстрілювали теплові пастки. Не знаю чому, але ворог нерідко знав попередньо затверджений маршрут польоту. Отже, безпосередньо перед вильотом командири екіпажів змінювали маршрути. Крім того, заходили на майданчики з гранично малих висот на повній швидкості тощо. Кажучи відверто, для новачків це — не просто. Адже до війни в Україні ми відносно мало літали. Мені ж допомагав африканський досвід роботи в екстремальних умовах, була непогана практика пілотування.

З АТО, напевно, найбільше запам'ятався політ на висоту, що розташована в районі Зеленопілля. На той час цю місцевість фактично контролював противник. Та все ж частина наших військ там залишалася і вела бої. Завдання було забрати поранених бійців 79-ї окремої аеромобільної бригади. Здавалося б, типове завдання, але цього разу ми летіли не в зону бойових дій, а на територію бойовиків, які за даними розвідки мали засоби ППО. Екіпаж розумів — там наші хлопці, вони поранені, вони чекають — кожна втрачена година може коштувати людського життя. Тому якихось вагань, роздумів не було. Єдине, що обговорювали, як максимально швидко і безпечно виконати політ. Перше, що змінили, — це попередньо затверджений маршрут. День був ясний і, зрозуміло, ворог нас добре бачив і без спеціальних засобів. Та все ж ішли на мінімальних висотах, притискалися до землі. Так складніше вразити вертоліт засобами ППО... Про стрілецьку зброю тоді навіть не думали. На щастя, в момент заходу на посадку бій навколо майданчика припинився... Та все ж поранених вантажили, не виключаючи двигуни. Десантники працювали швидко, їх комбат (позивний Майк) теж допомагав. Якихось розмов, прохань від них не було. Лише одна фраза — «Долетіть швидше...» Декілька хвилин — ми вже в повітрі в напрямку Дніпропетровська. Та тут бортовий стрілець на землі помічає авто, яке на великій швидкості рухається назустріч. За кілька хвилин машина різко зупиняється і звідти виходять чоловіки. Хто вони? Можливо, звичайні цивільні. А можливо, і бойова команда. Часу на роздуми не має — кулеметна черга поряд з авто дає чоловікам зрозуміти, що вони помічені і в зоні нашого ураження. Після цього машина, так само різко розвернувшись, зникає вже у протилежному напрямку. В той день вдалося всіх поранених доправити в госпіталь вчасно — ніхто не помер на борту. На жаль, так бувало не завжди...

Українські вертолітники одними з перших увійшли до списку осіб, якими цікавилися спецслужби противника. Льотчики, які служать в Херсоні, не раз відчували їх тиск, адже в багатьох на окупованих територіях залишилися родичі, друзі.

— Були моменти, — пригадує Артур, — коли дружина зібрала речі, заправила повний бак автомобіля і з сином перебувала в постійній готовності виїхати з Херсона у випадку широкомасштабного наступу росіян. Я думаю, їхня розвідка добре знала, де живуть родини льотчиків, які беруть участь в АТО. А ми в той час працювали по-справжньому, по-бойовому, майже як в Африці. Я на Мі-8, брат на Мі-24, пара яких прикривала нас, коли ми перевозили вантажі, бойові підрозділи, поранених. Бувало, що вся підлога вертольота — у крові поранених. Відром води зіллєш кров і знову в небо ...

Сьогодні льотчик 3-го класу капітан Артур Євдокімов знову виконує польотні завдання, проте, вже в іншій частині світу — у Демократичній Республіці Конго. Робота в цій країні теж наближена до війни, адже, на відміну від Ліберії, місія у ДР Конго стабілізаційна, тобто передбачає застосування зброї проти незаконних збройних формувань. І вона застосовується.

— Я люблю свою роботу, службу, люблю небо і, напевно, цим живу, —каже Артур. — Звісно, служба в Місії ООН — це не АТО на Батьківщині, але у будь-якому разі це досвід. У ДР Конго є свої особливості пілотування. Тут гірська місцевість. Більшість злітно-посадкових майданчиків обмеженні в розмірах, не завжди належно обладнанні і розташовані на висоті понад 2000 метрів над рівнем моря. А гірське розрідження повітря зменшує потужність двигуна вертольота. Мінлива погода, складний рельєф місцевості, близькість кордону з сусідньою державою Руандою вимагають від льотчика уваги, правильних розрахунків, професіоналізму. До того ж динаміка виконання завдань дуже висока. Польоти практично кожного дня. Тож досвід тут унікальний. Загалом про закордонні відрядження скажу так — якби свого часу Україна не розгорнула вертолітні загони в Африці, то, напевно, сьогодні в нашій державі не було б стільки підготовлених льотчиків. До цього слід додати і фінансове відшкодування Організацією Об'єднаних Націй служби національних контингентів. Це ж теж не малі гроші в бюджет країни.

Знаєте, після повернення з АТО чомусь запам'яталося, що син мене не впізнав. Напевно, дуже довго тато не був удома. Але по-іншому ж не можна. Я військовий льотчик, тож думаю ще політаю не в одній країні. Дуже б хотів отримати досвід в Малі, Афганістані тощо. Та найголовніша моя мрія — мир на Батьківщині. Тоді вже точно вдасться реалізувати все заплановане...

Анатолій СТЕЛЬМАХ,
військовий журналіст, 18-й окремий вертолітний загін.
ДР Конго.

Фото автора.

Спокій Конго захищають українські воїни.

Системи ПРО в Польщі захищатимуть вільне небо

У польському Редзіково, поблизу Слупська (Поморське воєводство), на території колишнього військового летовища розпочато будівництво американської бази для розміщення елементу системи протиракетної оборони (ПРО).

Високопосадовці Польщі, США і НАТО, котрі взяли участь в урочистостях з цієї нагоди, одностайно підкреслювали, що ракети, які тут розмістять, не будуть спрямовані проти когось конкретно (маючи на увазі основного противника створення системи ПРО в Центрально-Східній Європі — Росію). Їх «націлять на безпеку, захищаючи небо над Європою від будь-яких ракетних атак, котрі їй загрожуватимуть».

Офіційна Варшава головний акцент робить на оборонному характері бази та на значенні американсько-польської співпраці в рамках НАТО. На базі розмістять понад 300 американських солдатів, службу яких забезпечуватиме польський батальйон охорони у складі 250 осіб. Це буде перша така серйозна присутність військ США в Польщі, оскільки дотеперішні часті маневри за участі американців мали лише ротаційний характер.

Згідно з планами, базу в Редзіково мають привести до стану оперативної готовності до 2018 року. Вартість будівництва в розмірі 300 мільйонів доларів повністю покриє Вашингтон. Серед обладнання, яке тут планують розмістити, називають: елементи системи Aegis Ashore — наземний компонент американської морської антибалістичної системи (радар AN/SPY-1), а також ракети класу «Стандарт» (Standard Missile)— SM-3 Block IB та SM-3 Block IIA, що матимуть завдання перехоплення міжконтинентальних балістичних ракет близької і середньої дальності на середній фазі їх польоту.

Нагадаємо, що румунська частина ПРО (база в Девеселу) досягла оперативної готовності 12 травня цього року. На її озброєнні — батарея наземної версії (Aegis Ashore) ракет SM-3. Решту компонентів ПРО становлять: радар виявлення та ведення балістичних ракет (розташований на території Туреччини), чотири кораблі системи Aegis, що базуються на базі Рота (Іспанія) і оснащені морською версією ракет SM-3. Усі елементи інтегрує система командування і контролю, розміщена на американській базі Рамштайн (ФРН).

Американський комплекс ПРО Aegis наземного базування на території військової бази Девеселу (Румунія).

У НАТО наголошують, що румунський та польський компоненти ПРО захищатимуть членів альянсу від ймовірних поодиноких балістичних ракет, запущених з Близького Сходу. Проте після агресії Кремля проти України та численних російських провокацій у небі Конгрес США «рекомендував» Пентагону забезпечити базу в Редзіково зенітними противоповітряними ракетами SM-2 (радіус дії 200 км) чи SM-6 (радіус дії 370 км), що зможе розширити спектр дії бази на протидію літакам та маневреним ракетам. На думку експертів, за реалізації такого сценарію розвитку подій польська база ПРО могла б «нейтралізувати» російський військовий арсенал Калінінградської області, а також значно покращила б «можливості проекції потенціалу Північноатлантичного альянсу в басейні Балтійського моря». Проте, переконані аналітики, плани такого дообзроєння «наразі виходять за межі намірів американських політиків». Це добре розуміють у Білокам'яній, але активно й досить шумно продовжують протестувати проти польської складової ПРО перш за все тому, що вона є чітким знаком політичної і військової присутності США в Польщі, що істотно ускладнює намагання Кремля відродити свою сферу впливу у цій частині Європи.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.
Фото Xinhua/Укрінформ.

Азербайджан і Вірменія, здається, домовилися

Єреван та Баку домовилися про припинення вогню в Нагірному Карабасі та допуск у регіон спостерігачів ОБСЄ. Про це заявили президенти Вірменії і Азербайджану Серж Саргсян та Ільхам Алієв за результатами перемовин у Відні, повідомляє Euronews.

Це була перша зустріч двох президентів після стрімкої ескалації збройного конфлікту в квітні, внаслідок якої загинули сотні людей.

Обговорення організували держави так званої Мінської групи посередників у конфлікті — США, Росія та Франція. Обидва президенти зустрілися також з головними дипломатами Росії і США — Сергієм Лавровим та Джоном Керрі.

Під час переговорів сторони досягли згоди щодо механізмів моніторингу виконання домовленостей, розслідування порушень перемир'я, збільшення спостережних можливостей ОБСЄ. ОБСЄ також сформулює «конкретні кроки» для «розслідування інцидентів» на лінії зіткнення в Нагірному Карабасі.

Єреван та Баку домагатимуться дотримання перемир'я у тому вигляді, в якому ця домовленість була досягнута в 1994 та 1995 роках, заявив міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров після перемовин, інформує **DW**. Наступну зустріч Саргсяна та Алієва заплановано на червень.

Нагадаємо, що Нагірний Карабах населений переважно етнічними вірменами та має підтримку уряду в Єревані, однак юридично цей регіон є частиною Азербайджану.

Міжнародна спільнота стурбована нестабільністю в Нагірному Карабасі, через який проходять нафто- та газопроводи до Європи.

За матеріалами ЗМІ підготувала Юлія КІНЗЕРСЬКА.

«Королева неба» вразила австралійців

Найбільший у світі вантажний літак українського виробництва Ан-225 «Мрія», який 15 травня приземлився в місті Перт, на західному узбережжі Австралії, став справжньою подією для Австралії.

Це був комерційний політ. Австралії потрібно було швидко доставити з Праги важливий і великогабаритний вантаж — електрогенератор вагою понад 130 тонн на замовлення електростанції, де не могли чекати, поки вантаж прийде сюди морем, **повідомили у Посольстві України в Австралії**. Але зустріти «Мрію» та екіпаж літака в Перті приїхали також посол України Микола Кулінич та наша численна діаспора. Побачивши громаду у вишиванках, пілот літака після того, як вирулив на посадку, вивісив з вікна український прапор.

Оскільки це був перший рейс нашої «Мрії» на Зелений континент, то, щоб побачити найбільший у світі літак, до аеропорту з усіх куточків країни прибуло понад... 70 тисяч австралійців! Люди ночували в своїх автомобілях, щоб отримати вигідне місце в двох зонах загального перегляду. Австралійські медіа назвали «Мрію» королевою неба. Пересічні австралійці, які стали свідками приземлення літака, не приховували свого захвату, коментуючи подію.

Цьогорічний квітень — найспекотніший за всю історію спостережень NASA

Квітень 2016 року став найбільш спекотним за всю історію спостережень NASA. Крім того, вже шостий місяць поспіль середньомісячна температура залишається на 1% вищою за аналогічні місяці минулих років. Про це повідомили на кліматичній конференції на рівні експертів у Бонні. Це перша зустріч на високому рівні після підписання Паризьких угод у грудні минулого року.

Euronews цитує Крістіану Фіґерес, виконавчого секретаря Рамкової конвенції ООН про зміни клімату: «Якщо ви хочете почути, чому ми почнемо працювати дуже швидко, це тому, що проблеми набули дуже загрозливого характеру. Ми пришвидшимо динаміку роботи, адже ми усвідомлюємо небезпеку ситуації та непередбачувані наслідки, котрі приготували нам зміни клімату».

Зустріч у Бонні триватиме десять днів. Головне завдання фахівців — розробка рекомендацій з практичного здійснення грудневих Паризьких угод, які затвердили принципи обмеження глобального потепління та сприяння країнам, що розвиваються, які страждають від наслідків зміни клімату.

Раніше NASA доповідало, що минулий, 2015, рік став найтеплішим на Землі за останні 136 років.

Американські метеорологи визнають: частково аномально теплий рік спричинений природним явищем Ель-Ніньйо, що характеризується підвищенням температури води на частині поверхні Тихого океану. Втім, головним чинником, на думку вчених, все ж є людський фактор, **повідомляє Euronews**.

Землетрус дістався Токіо

Землетрус магнітудою 5,6 бала дістався столиці Японії та навколишніх міст (за семибальною японською шкалою — 5 балів). Епіцентр підземних поштовхів зафіксували неподалік Токіо, на півдні префектури Ібаракі, на глибині 40 кілометрів.

У будівлях Токіо та прилеглих районів була сильна хитавиця, розгойдувалися меблі, з полиць падали книги. На мобільні телефони передали сигнал тривоги... Однак, як передало **агентство Куодо**, на щастя, цього разу обійшлося без жертв. Повідомляється лише про одного постраждалого — восьмирічного хлопчика, який під час поштовхів зламав руку.

Міжнародні аеропорти Наріта та Ханеда працювали у звичному режимі. Рух швидкісних поїздів-шинкансенів на певний час було призупинено. Аварійних ситуацій на непрацюючих після землетрусу 2011 року АЕС, як і на інших промислових майданчиках, не помічено.

Метеорологічне управління Японії попереджає, що в наступні дні можливі нові поштовхи силою до 4 балів.

Тим часом на острові Кюсю, де понад місяць тому сталися перші потужні землетруси силою 6,5 та 7,3 бала, сейсмічна активність продовжується. За цей час у префектурах Кумамото та Оіті зафіксовано 1470 поштовхів силою один і більше балів за японською шкалою. Метеорологічне управління закликає людей бути обережними принаймні ще два місяці, оскільки афтершоки триватимуть і далі. В результаті підземних поштовхів загинули 49 мешканців, та ще 20 евакуйованих померли від стресу і хвороб, які загострилися. До цього часу в сховищах мешкають 10.300 мешканців постраждалих районів.

Уряд Японії виділив понад 7 млрд. доларів на відновлення об'єктів та допомогу постраждалим від землетрусів на Кюсю. У тому числі й на відновлення 360 об'єктів культурної спадщини Японії.

Зокрема, постраждав стародавній самурайський замок початку XVII століття у місті Кумамото. В ньому частково обвалилася кам'яна кладка оборонної стіни, а також пошкоджено черепицю. Самурайський замок, або його ще називають «Замок ворона» (через почорнілий від часу колір стін) — основна окраса міста. Щороку його відвідують майже 1,5 млн. місцевих жителів та гостей.

Землетрус пошкодив також історичні та культурні пам'ятки у префектурах Оіта, Фукуока, Нагасакі, Міядзакі.

Уряд Японії ухвалив рішення витратити понад 85% усіх витрат на відновлювальні роботи.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

ПЛАНЕТА

Обвинувачення знято. Тепер — у президенти

Центральний комітет опозиційної Сербської радикальної партії (СРП) офіційно висунув свого лідера Воїслава Шешеля кандидатом на посаду президента країни, повідомив інформаційний портал **Balkan Insight**. У повідомленні СРП йдеться, що всі члени ЦК «з цілковитою єдністю вирішили: кандидатом від Сербської радикальної партії на майбутніх президентських виборах повинен бути наш голова Воїслав Шешель».

Президентські вибори в Сербії мають відбутися в наступному році, але радикали першими почали підготовку до них.

Нагадаємо, що Шешель провів майже 12 років у в'язниці Гааги, де утримують обвинувачуваних у злочинах проти людяності, й тимчасово був випущений на волю у 2014 році для проходження лікування від раку. Повернувшись до Сербії, він активно включився у політику.

31 березня судді Гаазького трибуналу оголосили про повне виправдання Шешеля у зв'язку з недостатністю доказів у причетності його до знищення людей під час конфлікту в колишній Югославії. У такий спосіб напередодні парламентських виборів у Сербії рейтинг Шешеля зріс серед сербських обивателів. Його радикальна партія набрала на виборах понад 8 відсотків голосів і повернулася до Скупщини (парламенту) після чотирьох років відсутності.

СРП і її лідер виступають проти вступу Сербії до НАТО і ЄС. Вони ратують за тісніше зближення із Росією та встановлення економічних і військових контактів із Кремлем.

Олександр ВЛАДИМИРОВ.

Російських легкоатлетів можуть не допустити до Олімпіади–2016

Рада Міжнародної асоціації легкоатлетичних федерацій (IAAF) схиляється до того, щоб не допустити російських легкоатлетів до участі в Олімпіаді-2016 у Ріо-де-Жанейро. Про це повідомила **британська газета The Times** з посиланням на трьох членів ради.

Як наголошується у статті, вимога про відсторонення російських спортсменів від участі в Олімпіаді-2016 в Ріо-де-Жанейро стали лунати ще гучніше після того, як у травні газета **The New York Times** оприлюднила матеріал зі свідченнями колишнього керівника московської антидопінгової лабораторії Григорія Родченкова. В ньому стверджується, що під час зимової Олімпіади в Сочі десятки російських спортсменів вживали допінг у рамках таємної державної програми.

Міністр спорту РФ Віталій Мутко вибачився за російських спортсменів, яких викрили у вживанні допінгу. За його словами, усунення росіян від участі в Олімпіаді в Ріо-де-Жанейро було б «несправедливим».

Рішення про те, чи допустять російських легкоатлетів на Олімпійські ігри 2016 року, має бути прийнято 17 червня. До цього часу керівництво Всеросійської федерації легкої атлетики повинне переконати IAAF, що вжито всіх необхідних заходів стосовно поліпшення антидопінгової діяльності та «зміни культури».

З братами не воюють,

або Чому російсько-українські війни — не регіональний конфлікт, а прояв цивілізаційного протистояння

Автор наукового бестселера «Українсько-російські взаємини 1657—1659 рр. в умовах цивілізаційного розмежування на Сході Європи», співробітник Інституту всесвітньої історії НАНУ Андрій Бульвінський доводить, що війна між Києвом і Москвою, стратегічна мета якої — отримати давню столицю Русі у повне спадкове володіння, оголошувалася десять разів. Перший збройний конфлікт історик датує 1618 роком, останній — 2014-м. На думку політолога, автора книг «Україна і світ», «Визвольна» світова. Крах планів Москви» Романа Матузка, війн з агресивним північним сусідом, для якого ніколи не існувало ніяких кордонів і моральних законів, було значно більше. І зазначає, що загарбники від часів Андрія Боголюбського (прийшовши із володимиро-суздальської землі навесні 1169 року, він пограбував і повністю зруйнував «матір городів руських») свою варварську сутність і відвічну нелюбов, точніше, ненависть до Києва, як і анексію Криму та війну на Донбасі, виправдовують міфами про «історичні права на києво-руську спадщину», літописними фальсифікаціями і відвертими вигадками про своє месіанство.

Діяння Андрія Боголюбського на Русі. 2011. Худ. Олександр Мельник.

«Дніпро государя нашого, бо тече з його землі»

З початком окупації Криму й агресії на сході у виступах одіозних московських політиків не раз звучала теза про те, що Вкраїна й Дніпро «наші», бо ж витікає Славутич з Валдайської височини на Смоленщині. Теза не нова. Ще в травні 1559 року литовський князь Сигізмунд повідомляв велику литовську раду у Вільно: «Князь московський замок будувати хоче... між замком нашим Черкаси та островом Хортиця». На що з Москви відповіли: "По цей час того ми не чули, що проти Криму Дніпро королівський; Дніпро государя нашого, тому що тече із государя нашого землі» (на той час вже забулося, що Смоленськ став васалом Московії після походу 1352 р. і то ненадовго, а у 1404 р. литовський князь Вітовт закріплює його за своєю державою на ціле століття). Не нові й намагання північно-східних сусідів захопити Київ, перетворити його на провінційну окраїну то Суздалі, то Москви — «третього Риму». Ще століття тому не випадково з'явилося зневажливо-принизливе трактування походження назви нашої країни — Україна, то, мовляв, від слова «окраїна». Ця вигадка, як і десятки інших міфів культивувалися віками і дійшли до нашого часу, сформувавши у апологетів імперії комплекс «старшого брата», а у декого з українців, яких покоління за поколінням нищили війнами, голодоморами, колективізаціями — комплекс неповноцінності, меншовартості. Ті, кого вразив вірус «хвороби лакеїв», не тільки забули власне коріння, відхрестилися від усього рідного, а й захворіли на сепаратизм, наслідком якого і стала нинішня війна.

Щодо «України», то цей топонім вживався щонайменше з 1187-го. У Київському літописі збереглися відомості, що саме того року, навесні, після походу на половців помер переяславський князь Володимир Глібович, що «любив дружину, і золота не збирав, майна не жалів, а давав дружині; був доблесний і сильний у бою. За ним же Оукраїна багато потужила». У тому ж літописі розповідається і про «Україну Галицьку», куди приїхав на княжіння Ростислав Берладник (1189).

Витоки імперських стратегій — світоглядні

Північна імперія, що за визначенням одного з відомих політичних філософів Росії Вадима Цимбурського (родом зі Львова), «острівно» зсунута у позацивілізаційну глибину євразійської півночі», завжди намагалася втручатися політичним і військовим чином у європейський простір. Це втручання учений назвав імперськими стратегіями. На думку київського історика і політолога Романа Матузка, ця стратегія, як і політика глибинного прагнення чужих територій й крові почала формуватися в етнографічному центрі сучасної Росії -у ростовсько-суздальській землі, яку в давнину називали Залевшанською. Сюди, залишившись без київського престолу, у пошуках пристанища серед заболочених, непрохідних нетрів, які заселяли народи мокша, меря, весь, мещера, мурома, прийшов Юрій Долгорукий. Це про нього писав відомий російський історик Василь Ключевський: «Один із молодших синів Мономаха, був першим серед цілої низки князів Ростовської області, яка при ньому відокремилася в окреме князівство: до того часу ця чудська глушина слугувала придатком південного князівства Переяславського». Втім, як справедливо зазначає автор бестселера «Країна Моксель» Володимир Білінський, це ще один міф імперської пропаганди з цілої низки інших, що мали підтвердити право Москви на «збирання землі російської». Відомо, що київські князі ходили у завойовницькі походи на північний схід, та це зовсім не означає, що ростовсько-суздальські землі, з яких почалася історія країни Моксель, стали частиною Великого Київського князівства. Російські історики в один голос (бо таке політичне замовлення) стверджують — коли держава ослабла, Москва, як молоде і сильне відгалуження, перебрала на себе управління Руссю, успадкувавши і владу, й київську історію. Втім, досить одного побіжного погляду на мапу, щоб засумніватися в Ключевському. Залевшанська земля не могла бути придатком княжого Переяслава, адже звідси до «чудської глушини» за тисячу кілометрів. А на початку XII ст. Велике князівство Київське на сході та північному сході закінчувалося Чернігівською землею.

Для науки поки що залишається таємницею, що саме формує характер і ментальність людини та конкретного народу — природа, клімат, магнітне поле планети чи щось інше. Можливо, саме сірість і похмурість залевшанської землі (хто мандрував берегами Чудського озера, де колись жила чудь, той бачив і відчував її), не менше, ніж близьке оточення сформували сина Юрія Долгорукого Андрія Боголюбського, з яким історики, зокрема Роман Матузко, пов'язують витоки самодержавної влади й імперських стратегій, та, за визначенням одного з філософів, «садистської жорстокості» на ростовсько-суздальських, а згодом московських теренах.

— Так званий Боголюбський, бо це ймення великороси пізніше приторочили Андрію зовсім не за те, що був боголюбивим і добрим християнином, якраз навпаки, син Юрія Долгорукого і дочки половецького хана Аєпи Осєнєва, — каже історик і політолог Роман Матузко, — онук не просто правителя войовничого кочівного народу, а носія і виразника певної системи влади і світогляду, мав і друге, половецьке, ім'я «Китай». Він з молоком матері увібрав у себе підступність і жорстокість степовиків.

Відомий дослідник, лауреат премії Івана Франка Володимир Білінський слідом за літописцем називає Боголюбського істинним суздальцем-залевшанином, тобто князем варваром зі своїми звичками, розумом і вихованням, який знайшов опертя не в батьківській дружині, що принесла з берегів Дніпра свої погляди, а серед народу, рідному йому по материнській лінії. Відомо ж, що половці безперестанно грабували руські землі, більше того, сприймали захоплення і знищення міст як звитягу, що нині сучасна орда демонструє на Донбасі.

— Половецька деспотія кочового степу утворила фундамент системи державної влади, визначила основні її риси і підвалини, взаємини правителів і народу, — продовжує дослідник. — На Суздальщині на масиві угро-фінських племен формується нова спільність з половецько-азійським світоглядом. Мине час і суздальці, яких підкорить Золота Орда, і в межах якої виникне московський улус, що назветься Московським князівством, переплавляться у московців, а потім «русских».

«Южная Русь — то Україна. Вона була багата. Її багатства прагнули взять»

— У 1157 році після смерті Юрія Долгорукого Андрій Боголюбський успадкував його владу, — зазначає Роман Матузко. — Ще за життя батька, який переміг у міжусобній боротьбі за київський великокняжий престол, він посів Вишгород. Та не вдовольнившись містом, повернувся у близьку йому Суздальську землю, де й почав готувати агресію проти Києва, бо дуже вже хотілося взяти під свій контроль багату Русь з її налагодженими торговими шляхами у Візантію, Чехію, Польщу та інші країни. У березні 1169 року, після жорстокої битви, Андрій Боголюбський із союзниками захопив Київ. «Як дика орда лютували суздальці у городі. Два дні грабували вони і палили будинки, мордували городян, жінок їх та дівчат забирали собі, старих і дітей убивали без жалю, обдирали церкви і монастирі, забирали ікони, книжки, ризи, дзвони, палили церкви. Настала у Києві туга, смуток і сльози», — свідчив літописець.

Руйнацію древньої столиці обумовила ще одна причина — світоглядна. Андрій Боголюбський понад усе прагнув необмеженої особистої влади. Отримати її у Києві чи Вишгороді, де існували давні вічові традиції, де громада обирала князя, а не справлявся з обов'язками — проганяла, було неможливо. Інша справа Ростово-Суздальщина, де князь легко оточував себе «милостниками» і «подручниками», що повністю залежали від свого правителя — вони не прагнули волі, честі, свободи. Ці поняття були їм не відомі та й не потрібні.

У XVI — другій половині XVII ст. московські книжники-історіографи, сформулювавши концепцію тотожності Київської Русі і Московського царства, проголосили сина Юрія Долгорукого фундатором Русі-Росії. В нашу ж історію він увійшов як кривавий деспот. Володимир Білінський підкреслює, що на київському престолі побувало багато князів, дехто з них захоплював владу зброєю. Та не було жодного випадку, щоб правителі київської землі руйнували святині — храми. Андрій же, піднявши Київ на списи, пограбував та знищив церкви. «Сотні років нам намагалися втовкмачити, що прийшов князь-слов'янин, християнин і зруйнував православні святині. Несусвітня брехня! Неозброєним оком помітно: прийшов варвар, який не має ані найменшої спорідненості з цією землею, з київськими святинями», — зазначає дослідник.

Ще в 1155 році, не прижившись на Вишгородському престолі, куди його після захоплення влади посадив батько, Андрій Боголюбський повертається у Суздаль і забирає з собою з місцевого храму шановану в усьому православному світі Вишгородську ікону Богородиці. Нині в Росії її називають Володимирською. Щоб виправдати грабунок православної громади, яка отримала святий образ з Цареграда, у ростово-суздальській землі була створена повість, відома як «Сказание о чудесах Владимирской иконы Божьей Матери». У ній стверджується, що Пречистій не подобалося в київській землі через те, що вона втратила священство православ'я і це священство перейшло тепер до стольного града Володимира, куди перенесена столиця залевшанської землі. Саме тут князь-варвар будував Золоті ворота, Успенський собор за зразком Києво-Печерського, а свою резиденцію Боголюбово за зразком Вишгорода, що мало свідчити про тяглість традиції, право на історичну та культурну спадщину Русі. І хоч Володимир не став ні другим Києвом, ні Єрусалимом, як задумувалося Боголюбським, міфи його часу стануть підмурівком імперських стратегій і важливою складовою частиною ідеології «русского мира», що несе з собою безкінечну агресію і війни. Як написала у своїй книзі «Історія України» (Київ, 1992) історик російського походження Н. Полонська-Василенко: «Таким чином на території, віддаленій від центру Української держави, на базі не те що українського, а навіть не слов'янського народу, у XII ст. було закладено підвалини державної організації, яка поволі почала перебирати керівну роль в історії України, її спадщину і навіть ім'я Руси, хоч жодних прав не мала ні на ту спадщину, ні на ім'я Русь».

ДАЛІ БУДЕ.

Світлана ЧОРНА.

Війни між Україною і Московією-Росією

1492—1494 рр. Експансія Московії на українські землі з метою "повернути київську спадщину».

1500—1503 рр. Московський цар Іван III оголошує війну Великому князівству Литовському і Руському з метою загарбання Чернігово-Сіверщини.

1507—1508 рр. Москва розпочала новий наступ, спекулятивно піднявши прапор захисту православ'я.

1512—1522 рр. Бої за Чернігово-Сіверщину і Смоленськ. 8 вересня 1514 р. розгром московського війська під Оршею українським князем Костянтином Острозьким.

1534—1537, 1558—1583, 1579—1582 рр. Москва вкотре прагнула поглинути «і Київ, і Волинь, і Полоцьк, і Вітебськ, і всі міста руські (територія Великого князівства Литовського і Руського. — **Авт.**).

1604—1615 рр. Відвоювання Чернігово-Сіверщини. Участь українських козаків у походах Самозванців на Москву. Козацькі рейди по Московії.

Віктор БРЕХУНЕНКО, доктор історичних наук.

1618 р. Похід на Москву в ході російсько-польської війни 1617—1618 рр. 20-тисячного козацького війська на чолі з гетьманом Петром Конашевичем-Сагайдачним. Вступивши на московську землю, козаки захопили Лівни, Єлець, Лебедин, Данков, Скопин, Ряжськ, Шацьк, Песочня, Сапожок, Касимов, Казіри, Буцький, Романов та Матвіїв город, інші міста. За три місяці Сагайдачний з військом пройшов 1200 км і взяв участь у штурмі Москви.

1658—1659 рр. Московський уряд вводить свої військові гарнізони у Переяслав, Ніжин, Чернігів, Брацлав та Умань і змушує гетьманський уряд вивести козацькі залоги з Південної Білорусі. У жовтні 1658 р. наступ російських військ на Україну під командуванням Г. Ромадановського, у квітні 1659 р. новий наступ, облога Конотопа, під яким була розбита 100-тисячна московська армія.

1668 р. Гетьман Лівобережного гетьманату Іван Брюховецький виступає проти влади Москви і починає виганяти з Лівобережжя російські гарнізони. Тимчасове об'єднання України гетьманом Петром Дорошенком.

1674 р. Похід російських військ на Правобережний гетьманат та невдала облога Чигирина.

1676 р. Похід росіян на Правобережний гетьманат, який завершився капітуляцією гетьмана П. Дорошенка та здачею загарбникам Чигирина.

1708—1709 рр. Виступ частини козацтва на чолі з гетьманом Іваном Мазепою проти російської влади в Україні у союзі із шведським королем Карлом XII. Знищення російськими військами гетьманської столиці Батурин та Запорозької Січі.

1917—1921 рр. У грудні 1917 р. Радянська Росія оголосила ультиматум УНР та відправила свої війська в Україну. Після Брестського миру (лютий 1918 р.) та вступу на територію України німецьких і австрійських військ Радянська Росія змушена визнати умови Брестського миру і згодом, 12.06.1918 р., підписала з Українською Державою прелімінарний мир. У листопаді 1918 р. російські більшовицькі війська поновили наступ на Україну. Бої з армією УНР тривали до листопада 1921 р.

1919—1930-ті рр. Війна окупаційних військ проти Холодноярської республіки (до 1922 р.) та із селянським партизанським рухом в Україні до початку 1930-х років.

1944—1954 рр. Війна з УПА. Останній відомий бій загону УПА з опергрупою КДБ відбувся у Підгаєцькому районі Тернопільської області 14 квітня 1960 р. в лісі біля хутора Лози.

2014 р. У лютому-березні 2014 р. російські війська розпочали інтервенцію у Криму та зайняли півострів. З квітня 2014 р. російські диверсійні групи розпочали захоплення адміністративних споруд у Донецькій і Луганській областях, у цей регіон перекинуто важке озброєння та російські найманці. У серпні 2014 р. на Донбас увійшли регулярні російські частини. **Війна триває.**

Андрій БУЛЬВІНСЬКИЙ, кандидат історичних наук, в. о. завідувача відділу історії нових незалежних держав Інституту всесвітньої історії НАНУ.

Не нові намагання північно-східних сусідів захопити Київ, перетворити його на провінційну окраїну то Суздалі, то Москви

Начальник зенітних ракетних військ Повітряного командування «Захід» полковник Сергій БУТРИМОВИЧ:

«Авіації потрібно приділяти більше уваги»

***Про безпеку українського неба, його захист та охорону нашого повітряного простору розповідає начальник зенітних ракетних військ Повітряного командування «Захід» полковник Сергій Бутримович* (на знімку).**

— Історія зенітно-ракетних військ дуже схожа на історію авіації... Нині ми маємо парк зенітно-ракетних систем і комплексів, який був створений ще за Радянського Союзу. Однак після проведення ремонту ці зенітно-ракетні системи і зенітно-ракетні комплекси, наприклад, С-300П, «Бук М1», сьогодні за своїми тактико-технічними характеристиками здатні знищувати майже всі види літальних апаратів, які перебувають на озброєнні у Російській Федерації.

— Який ресурс цієї військової техніки?

— Зрозуміло, кожна техніка має свій вік. Звичайно, наявний парк озброєння та військової техніки зенітних ракетних військ на сьогодні витратив значний ресурс, зокрема, за термінами експлуатації. Проте ми ремонтуємо його і знову повертаємо до ладу. Хотілося б мати новіші зразки, які нині є у Російської Федерації чи збройних сил НАТО. На це потрібні чималі кошти.

— Які зміни відбулися останнім часом у повітряних командуваннях України?

— На сьогодні у нас здійснюється приведення усіх штатів до єдиного зразка і триває створення четвертого повітряного командування. Відомо, що є повітряні командування «Захід», «Центр», «Південь», нині формується Повітряне командування «Схід». Штат добре навчений і наближений до стандартів НАТО.

Щодо наших зенітно-ракетних військ, радіотехнічних військ, авіації, то ми маємо визнати, що найбільш маневреним видом у Повітряних силах є саме авіація, і їй треба приділяти якнайбільше уваги. Хоч вона, як то кажуть, дуже дорого коштує, бо на підготовку льотного складу треба, окрім серйозної суми, ще й не менш серйозний час для навчання та вдосконалення набутих навичок. Проте нинішня ситуація змушує це робити, якщо ми хочемо мати перевагу у повітрі.

— Чимало російської військової авіації зосереджено в окупованому Криму. Чи чекає Україна ворожих військ з цього напрямку?

— Так, така загроза розглядається. І начальником Генерального штабу, Головнокомандувачем Збройних Сил України, командувачем Повітряних сил. Для цього розробляються певні документи, ухвалюються відповідні рішення. І я як начальник зенітно-ракетних військ Повітряного командування «Захід» скажу, що нині є достатня кількість сил та засобів для нашої оборони. Ці війська готові нас захищати і негайно виконувати завдання зі знищення повітряного противника.

— Для авіації оперативність в ухваленні рішень — надактуальна. Як організована ця сфера у зоні АТО?

— Для оперативності ухвалення рішень у зоні АТО створюються відповідні спільні пункти управління на допомогу керівнику антитерористичної операції, у нас є така посада — заступник з авіації і ППО. Його призначено саме для того, щоб не питати дозволу згори, а керувати на рівні цього пункту управління. Тоді команда безпосередньо подається, наприклад, до командира зенітно-ракетної батареї, котрий негайно ухвалює рішення на відкриття зенітно-ракетного вогню.

— Чи ведеться постійне спостереження за всіма об'єктами, які перебувають у повітряному просторі України?

— Така розвідка ведеться цілодобово, нею займаються підрозділи радіотехнічних військ та аеротехнічні війська. Також здійснюється супутникове космічне спостереження за об'єктами. Наприклад, у нас на командному пункті постійно відображається повітряна обстановка по всій Україні. Ми бачимо, де і хто літає і що робить. Звичайно, є малі висоти, де ми не бачимо картину, однак для цього є пости повітряного спостереження. Тому можемо бути спокійні — наші Повітряні сили швидко, чітко й адекватно відреагують на появу небезпечних об'єктів в українському небі.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Львів.

Фото офіцера прес-центру Повітряного командування «Захід» Олександра КАЧМАРЯ.

У НОМЕР

Замість безробіття обирають власний бізнес

Хоча закон гарантує демобілізованим учасникам АТО збереження роботи й зарплати, після повернення додому частина херсонців змушені звертатися по допомогу через безробіття. Адже за час їхньої відсутності чимало підприємств зупинилися чи збанкрутували. Однак сидіти склавши руки справжні чоловіки не звикли. Тож 83 колишні військові цьогоріч уже обрали річну допомогу від держави для створення власних підприємств. На базі Херсонського центру зайнятості для бізнесменів-початківців навіть створили консультаційний пункт, де можна безплатно отримати пораду з особливостей оподаткування та трудового законодавства від фахівців Пенсійного фонду, ДФС тощо.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Боксер побував на крайньому рубежі лінії зіткнення

Світова зірка боксу Олександр Усик **(на знімку в центрі)** відвідав із дружнім візитом прикордонників, які несуть службу в районі проведення АТО. Відомий спортсмен завітав до військовослужбовців Донецького та Краматорського прикордонних загонів.

Приїзд спортсмена став приємною несподіванкою для бійців. Вони радо спілкувалися з відомим боксером, адже будь-яка підтримка в такий нелегкий для країни час є важливою для вояка.

На ділянці Донецького загону боксер, попри небезпеку, побував на одному з крайніх рубежів лінії зіткнення, поспілкувався з хлопцями й дівчатами, які несуть там службу. На завершення зустрічі прикордонники подякували Олександру та домовилися зустрітися вже у мирній та спокійній Україні.

А в Краматорську Олександр разом із прикордонниками завітав до місцевої школи, якою опікується загін. Радості дітей не було меж, адже всесвітньовідомий боксер відкрив спортивні змагання, організовані в рамках програми патріотичного виховання молоді.

Інтерконтинентальний чемпіон у першій важкій вазі за версією WBO, олімпійський чемпіон 2012 року, чемпіон світу та Європи, багаторазовий чемпіон України до своєї професійної кар'єри був членом спортивної команди Держприкордонслужби. Справжнім товаришем вартових рубежу він залишається і донині. Неодноразово виходячи на арену після перемоги в поєдинках, Олександр із гордістю надягав зелений берет.

Світлана САВЧУК,
прес-секретар Донецького прикордонного загону.

Фото надане автором.

Одна мотивована жінка варта двадцяти немотивованих «аватарів»

Так вважає капрал поліцейського батальйону особливого призначення Ірина Гордієвич.

— Як служать чоловіки — так служу і я. Жодних поблажок не маю. У мене так само дві руки і дві ноги, і я так само можу тримати зброю. То у чому проблема? Понад те, я завжди кажу, що одна мотивована жінка варта двадцяти немотивованих «аватарів». Вважаю, що жінок варто залучати до служби в армії. Стереотипи слід ламати, тим паче, коли йдеться про захист країни. Думаю, що якби у нас зробили армію на зразок ізраїльської, ми б уже пішли далеко вперед.

Військова виправка відчувається в Ірини навіть тоді, коли вона говорить. Відповіді на запитання формулює чітко, коротко і вичерпно. І це не дивує, адже в поліції Ірина Гордієвич служить майже два роки. Родом вона з Івано-Франківщини, певний час жила і працювала за кордоном, у Греції, а коли розпочався Майдан, вирішила, що слід повертатися. Власне, додому вона їхала з чітким усвідомленням, що, коли потрібно буде одягнути військову форму і взяти до рук зброю, вона це зробить, щоб у країні були злагода і порядок. Фізично до таких дій Ірина була готова. Свого часу займалася екстремальним видом спорту — скелелазінням, а також плаванням, тягала «залізо», по п'ять днів на тиждень займалася у спортзалі. І таке фізичне навантаження, міцні м'язи допомагають сьогодні не відчувати тяжкості служби. Ірина чітко розуміє, на що йшла.

Перш ніж потрапити до батальйону поліції особливого призначення, Ірина пройшла спеціальну підготовку. Вона добре стріляє з усіх видів стрілецької зброї, може нейтралізувати диверсанта і навіть утихомирити військових, якщо вони почали чоловічу сварку. На жаль, на службі таке буває. І, як не дивно, бійці ЗСУ слухають капрала поліції, бо вона вміє добрати такі слова, що чоловіки приборкують свій норов.

Ірина не просто співробітник поліції. Вона працює у спецбатальйоні «Луганськ-1», який несе службу на лінії розмежування, отже, перебуває у гарячих точках Луганщини — Станиці Луганській, Щасті, Кримському, Трьохізбенці.

— Влітку 2014-го і протягом минулого року доводилося потраплляти під обстріли, — розповідає Ірина. — І я вам скажу, що в такі години відчуваєш надзвичайну відповідальність за людей і необхідність своєї професії, роботи, якою займаєшся. 2014 року ми стояли у селищі Золотому, бойовики гатили по ньому з важкої зброї. Бували такі моменти, коли навіть не було кому ховати людей. Ми приходили на допомогу населенню, віддавали їм свої продукти та ліки, щоб підтримати їх. Це були дуже важкі часи. Нині так не стріляють, але ситуація залишається загрозливою.

Спочатку в батальйоні служило четверо жінок, а нині залишилися «дві бойові одиниці» — Ірина та її напарниця Марина. За фахом Ірина вчитель географії, а ще метеоролог, але, прослуживши в поліції, вирішила здобути юридичну освіту. За час своєї відпустки встигла вступити до Чернівецького університету на юридичний факультет. Хоче вивчати міжнародне право. Та й синові хоче бути прикладом. Він, до речі, вирішив стати військовим і наступного року планує вступати до кадетського училища. Ірина вітає таке прагнення сина. Але, дай Бог, щоб війна скінчилася ще задовго до того, як хлопець одягне військову форму.

Ірина каже, що жодних подвигів за два роки служби не здійснила. Але вона скромна. Бо пройшла всю першу лінію оборони, а для жінки це вже подвиг. Та й нагороду «За військову службу Україні» просто так не дають.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

На знімку: капрал поліції Ірина Гордієвич.

Фото автора.

Навчатися у двох вишах реально

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини відвідала делегація Інституту європейської культури Познанського університету імені Адама Міцкевича у місті Гнєзно (Республіка Польща).

Директор інституту професор Лешек Мрозевич, заступник директора з міжнародного співробітництва доктор Катажина Єндращик та професор Орест Красівський зустрілися з ректором Уманського педуніверситету доктором педагогічних наук професором Олександром Безлюдним та проректором з наукової роботи та міжнародного співробітництва кандидатом історичних наук доцентом Владиленою Сокирською **(на знімку).**

Під час зустрічі йшлося про перспективи подальшої співпраці щодо реалізації програми подвійного диплома, яка триває з 2009 року. Керівники двох вишів окреслили також ключові аспекти наукового співробітництва, що передбачають спільну реалізацію наукових проектів, стажувань науково-педагогічних працівників.

Гості з Польщі ознайомилися із діяльністю творчих лабораторій університету та зустрілися зі студентами. Доктор Катажина Єндращик познайомила юнаків та дівчат з основними напрямами діяльності Інституту європейської культури Познанського університету імені Адама Міцкевича, його матеріально-технічною базою та умовами навчання за програмою двох дипломів.

У рамках програми подвійного диплома студенти Уманського педуніверситету можуть здобути додаткову спеціальність за напрямом «Європейська комунікація». Два дипломи — це реальний крок до європейської інтеграції, наголосили польські науковці.

Ліна ЛЕБЕДЕНКО.
Черкаська область.

Фото надане прес-службою Уманського педуніверситету.

Десятьом мільйонам пенсіонерів збільшили пенсію

16 травня Пенсійний фонд України провів прес-конференцію щодо поточного фінансування пенсійних виплат та попередніх результатів перерахунків пенсій у зв'язку із підвищенням прожиткового мінімуму з 1 травня 2016 року.

За словами голови правління Пенсійного фонду України **Олексія Зарудного (на знімку)**, за січень—квітень цього року Пенсійний фонд України забезпечив виплату пенсій та грошової допомоги 12,2 млн. пенсіонерів. Виплати здійснено у повному обсязі в законодавчо встановлені строки у всіх регіонах України (окрім територій, непідконтрольних українській владі).

Загальна сума видатків фонду на пенсійні виплати за чотири місяці цього року становить 71,4 млрд. грн.

Фінансове забезпечення виплат здійснено за рахунок законодавчо визначених джерел доходів. Зокрема, за рахунок власних коштів Пенсійного фонду профінансовано 35,9 млрд. гривень. З державного бюджету України на фінансування пенсійних програм надійшло 37,7 млрд. гривень. Позики на покриття тимчасових касових розривів, пов'язаних з виплатою пенсій, з державного бюджету протягом цього періоду не залучалися.

Станом на 16.05.2016 року триває фінансування пенсійних виплат травня. На ці потреби спрямовано 13,7 млрд. грн., або 61,5% від планових обсягів на травень.

За інформацією Пенсійного фонду України, із загальної чисельності пенсіонерів (12,2 млн.) пенсії перераховано майже 10 млн. осіб, або 81,7%. Місячні видатки на виплату пенсій зросли на 462,3 млн. грн. Середній розмір підвищення становив 57,30 грн. Розмір підвищення у кожного пенсіонера визначено в індивідуальному порядку.

Нагадаємо, збільшення у зв'язку зі зміною прожиткового мінімуму з 1 травня 2016 року стосуються:
— мінімальної пенсії за віком для непрацюючих,
— мінімальних пенсійних виплат інвалідам війни та учасників бойових дій,
— мінімальних пенсійних виплат інвалідам ЧАЕС,
— мінімальних пенсій шахтарям,
— мінімальних пенсій «військових» пенсіонерів,
— пенсій за особливі заслуги перед Україною,
— підвищення ветеранам війни та членам їх сімей, підвищення жертвам нацистських переслідувань,
— надбавок донорам, державної соціальної допомоги на догляд інвалідам війни.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Детальніше про розміри пенсій з 1 травня 2016 року читайте на сайті golos.com.ua.

Волевиявлення під дулами автоматів неможливе

У Мінську вчора засідала політична підгрупа Тристоронньої контактної групи з врегулювання ситуації на Донбасі. На сьогодні анонсовано планову зустріч самої групи. Топ-темою порядку денного, як і раніше, залишаються умови проведення виборів на цій території.

Поки що досягти компромісів щодо цього питання не вдавалося. Кожна сторона дотримується своєї точки зору. Росія наполягає на «волевиявленні» під дулами автоматів своїх «ввічливих чоловічків», не бажаючи виконувати перші пункти Мінських домовленостей, які стосуються безпеки і встановлення миру в регіоні. Київ вимагає припинення воєнних дій, виведення військових формувань і відновлення українського контролю над кордоном. У рамках переговорного процесу представники Москви висувають необґрунтовані ультиматуми — заборона на дострокові вибори в ОРДЛО, вибори фактично без участі ЦВК України й вітчизняних ЗМІ тощо.

На думку голови Комітету виборців Олексія Кошеля, яку він висловив в ефірі «5 каналу», найближчими роками провести вибори в окупованих районах Донецької та Луганської областей не вдасться. За його словами, окрім війни й озброєного населення, відсутній реєстр виборців. «Друге — кількість переселенців, які захочуть чи не захочуть повернутися, але мають право голосувати. Це питання щонайменше займе півроку, ще понад рік потрібно на те, щоб провести повноцінний процес», — сказав Кошель.

Тим часом у зоні проведення бойових дій на сході України «гібриди» продовжують ігнорувати режим тиші. За минулу добу (дані на 17.05) зафіксовано 18 випадків застосування бойовиками зброї, повідомляє прес-центр АТО.

Терористи обстрілюють наші позиції в районі Авдіївки та Мар'їнки. Напружена ситуація на маріупольському напрямку. Тут бандити вели вогонь неподалік Новотроїцького з мінометів калібру 120 мм. По захисниках Широкиного стріляли зі стрілецької зброї й гранатометів. На Луганщині супротивник лупив зі стрілецької зброї та великокаліберних кулеметів по укріпленнях ЗСУ в районі Новозванівки й Трьохізбенки. Також у штабі додали, що вночі одну з українських тилових військових частин атакував ворожий БПЛА. Він скинув шість вибухових пристоїв. Втрат серед особового складу й техніки немає.

«Ситуація дещо стабілізувалася, але ми не чекаємо, що це сприятиме повній деескалації. Можливо, вони зробили невелику перерву», — резюмував речник прес-центру АТО Антон Миронович.

Протягом останніх двох діб російсько-терористичні війська на Донбасі різко наростили активність, під час обстрілів використовуючи ствольну артилерію (122 мм) і важку бронетехніку (танки). Про це на своїй сторінці у Фейсбуці пише народний депутат, координатор групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук.

За його словами, загострення ситуації фіксувалося фактично по всій лінії зіткнення. Крім того, бойовики продовжують вести активну розвідку переднього краю й бойових порядків сил АТО на тактичну глибину, активно використовуючи ДРГ і малі піхотні групи. Під час обстрілів у районі ясинуватської розв'язки й промзони Авдіївки бойовики застосували танкову «карусель» (удари завдавалися переважно ОФ-снарядами) для обстрілу позицій сил АТО, також було випущено майже 60 снарядів калібру 122 мм, зазначає Тимчук.

Як бачимо, доки в Мінську говорять про «воєнний мир», на передовій нашого сходу триває «мирна війна». За логікою один процес суперечить іншому. У реальності ж сполучені посудини переливаються. І, схоже, конфліктно-гібридний Донбас без Мінська існувати не зможе. Він задає тему переговорному процесу й видає відповідні реакції на його перипетії.

***

Цього року Міноборони планує провести капремонт у 32 військових частинах ЗСУ. Про це вчора на брифінгу заявив речник Міноборони Олексій Чорнобай. За його словами, очільник військового відомства вже затвердив план будівництва й капітального ремонту військових об'єктів на цей рік.

На сьогодні триває ремонт 113 військових об'єктів. Також заплановано спорудження 4 будинків для проживання військових-контрактників у Львові, Рівному, Васильківі (Київська область) і Старичах (Львівська область).

Також представник Міноборони повідомив, що ЗСУ взяли на озброєння новий піхотний кулемет українського виробництва «Маяк КМ-7,62». Він зазначив, що в армії відбулися визначальні відомчі випробування броньованих автомобілів серії «Козак», «Варта», «КрАЗ», «Барс» і багатоцільового вантажного автомобіля «Рено». Мовляв, ця техніка цілком відповідає характеристикам, заявленим виробником. І нині вирішується питання щодо її поставок Збройним Силам України.

Ольга ВІТЕР.

Щоб зацікавити потенційних студентів

Прикарпатський національний університет провів науковий фестиваль. Дійство з нагоди Дня вишу, який носить ім'я В. Стефаника, відбулося в міському парку культури та відпочинку, де іванофранківцям було презентовано наукові можливості інститутів та факультетів університету.

Найбільшою популярністю користувалися демонстраційно-наукові експерименти з фізики, інформаційних технологій, хімії, біології та біохімії. Усі, а особливо діти **(на знімку),** захоплено спостерігали за виготовленням сонячних генераторів, рухами робото-технічних моделей, разом із студентами визначали чистоту повітря, імітували вогонь, бачили, як «дихають» дріжджі, функціонують клітини, «познайомилися» зі своєю ДНК, трансгенними лабораторними організмами тощо. Під час свята відбулися також майстер-класи з ткацтва, різьби по дереву, іконопису та ліплення скульптур, навчання з професійної фото- та відеомайстерності, Стефаниківські читання. Книжкову виставку наукових досягнень викладачів представив Інститут історії, політології та міжнародних відносин. Свої вміння продемонстрували педагоги, економісти, юристи та журналісти. На фестивалі працювало і туристичне містечко. Фахівці Інституту туризму навчали охочих ставити намети, розпалювати вогнища, проводили тематичні конкурси та дегустацію страв. Не минулося й без спорту. Відбулися змагання з шахів, настільного тенісу, з гирьового спорту та дартсу. А на сцені літньої естради тривали концерт за участю творчих колективів університету, а також веселе естрадне шоу, яке підготували студенти Інституту мистецтв.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото надане прес-службою ПНУ.

Дійство з нагоди Дня вишу відбулося в Івано-Франківському міському парку культури та відпочинку

Оголошення про проведення повторного (другого) електронного аукціону з продажу активів ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЛЕГБАНК"

Уповноважена особа ФГВФО на ліквідацію ПАТ "ЛЕГБАНК" оголошує повторний (другий) аукціон з реалізації активів, що обліковуються на балансі Банку, що буде проводитися на електронному торговому майданчику ДЕРЖАВНОГО ПІДПРИЄМСТВА "СЕТАМ", електронна адреса веб-сайту Організатора: www.setam.net.ua

Продажу підлягає наступне майно:

№ лоту	Опис та назва лоту	Початкова ціна лоту, без ПДВ (грн.)	Гарантійний внесок (грн.) без ПДВ.
146275	Нерухоме майно - автозаправна станція, що знаходиться за адресою: Кіровоградська обл., Новоукраїнський р-н, с. Комишувате, вул. Шевченка, буд. 35, площею 15,8 кв.м.	116 480,00	11 648,00
146277	Нерухоме майно – автозаправна станція №10, що знаходиться за адресою Кіровоградська обл., Новоукраїнський р-н, с. Глодоси, вул. Калініна, буд. 1А, площею 15,5 кв.м.	116 480,00	11 648,00
146286	Нерухоме майно - автозаправна станція №5, що знаходиться за адресою: Кіровоградської обл., Новгородківський р-н., с.Верблюжка, вул. Беляєва, буд. 61, площею 28,0 кв.м.	116 480,00	11 648,00
146291	Нерухоме майно - комплекс будівель та споруд нафтобази, що знаходиться за адресою: Кіровоградська обл., Новгородківський р-н., с. Куцівка, вул. Привокзальна, буд. 1, площею 35,2 кв.м.	616 000,00	61 600,00
146298	Земельна ділянка, що знаходиться за адресою: Дібрівська сільська рада, Васильківського р-ну, Київської обл., площею 4,33 га	1 163 200,00	116 320,00
146306	Нерухоме майно — комплекс, Київська обл., Рокитнянський р-н, с. Довгалівське, вул. Лісова, 24а, площею 177,1 кв.м.	149 600,00	14 960,00
146310	Нерухоме майно – комплекс, Київська обл., Рокитнянський р-н, с. Довгалівське, вул. Лісова, 24, площею Літ"А"-623,3 м2; Літ"Б" - 85,8 м2; Літ"В" - 107,7 м2; Літ"Г" - 995,2 м2 Літ"Д" - 21,5 м2 Літ"Ж"- 631,7 м2; Літ"З" - 631,7 м2; Літ"К" - 631,7 м2; Літ"Л" - 5,7 м2; Літ"М" - 2017,8 м2; Літ"Н"- 624,3 м2; Літ"О" - 18,6 м2; Літ"П" - 34,4 м2; Літ"Р" - 47,8 м2; Літ"С" - 75,3 м2; Літ"Т"- погріб; Лі."У" - водонапірна башня; Літ"Ф" - туалет; Літ"Х" - басейн;	4 620 000,00	462 000,00
146315	Автомобіль Toyota Corolla реєстраційний номер АА2964ВІ, рік випуску 2003	124 000,00	12 400,00
146335	Автомобіль Honda CR-V реєстраційний номер АА4884ВС, рік випуску 2006	183 680,00	18 368,00
146337	Автомобіль Subaru Legacy реєстраційний номер АА9072ВО, рік випуску 2004	224 400,00	22 440,00
146376	Автомобіль Toyota Corolla, реєстраційний номер АА1766ІС, рік випуску 2000	100 400,00	10 040,00

- Вартість всіх Лотів вказана з урахуванням зменшення початкової ціни на 20%.
- Всі Лоти виставляються на продаж на третій аукціон.

Дата проведення аукціону: 02.06.2016 року.

Початок торгів: 09:00:00 закінчення торгів - 18:00:00 за Київським часом.

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): www.setam.net.ua

Кінцевий термін прийняття заявок на участь в аукціонах та сплати гарантійних внесків 01.06.2016 року об 09 год. 00 хв.

З детальним описом лотів та умовами проведення аукціону можна ознайомитись на веб-сайті Організатора аукціону: **www.setam.net.ua**

Умови проведення електронних торгів:

1.Кожна особа, яка реєструється на аукціоні, приймає умови Порядку реалізації майна неплатоспроможних банків шляхом проведення електронних торгів, текст якого розміщений на веб-сайті: **https://setam.net.ua**, та зобов'язана у разі визнання її переможцем сплатити ДП "СЕТАМ" винагороду за проведення електронних торгів, у визначеному Порядком розмірі, шляхом вирахування суми винагороди з гарантійного внеску переможця.

2. Аукціон відбудеться за наявності не менше одного учасника.

3. Гарантійний внесок - 10% від початкової ціни продажу лота.

4. Крок аукціону - 1% (один відсоток) від початкової ціни лота.

5. Якщо протягом однієї години з початку аукціону від зареєстрованих учасників, не надійде жодної цінової пропозиції, то початкова ціна лоту зменшується на 10%.

6. Гарантійні внески для участі у відкритих торгах (аукціоні) вносяться на поточний рахунок ДП "СЕТАМ", код ЄДРПОУ 39958500, п/р 26004301066571 в ПАТ "Державний ощадний банк України" МФО 322669.

7. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.

8. Переможець аукціону повинен підписати протокол аукціону про визнання його переможцем, підписати договір купівлі-продажу придбаного активу та провести повний розрахунок з продавцем майна протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.

9. Усі витрати, пов'язані з реєстрацією договорів купівлі-продажу покладаються на покупця - переможця аукціону. Переможець аукціону відмовляється від будь-яких претензій до продавця після підписання договору купівлі-продажу придбаного активу.

Ознайомлення з майном проводиться за його місцезнаходженням у робочі дні з 10.00 до 17.00 за попереднім записом. За більш детальною інформацією та з приводу огляду активів звертатись до ПАТ "ЛЕГБАНК" за адресою: м. Київ, вул.Жилянська, буд. 27, тел. (044) 287-95-07, (097) 648-73-67.

Організатор аукціону: ДП "СЕТАМ" код ЄДРПОУ 39958500 ДП "СЕТАМ", код ЄДРПОУ 39958500, поштова адреса: 04053, м.Київ, вул. Артема, буд. 73, тел. 044-331-17-21, працює щоденно крім вихідних та святкових з 09.00 год. до 18.00 год.

Частину оголошення Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ АКЦІОНЕРНИЙ БАНК" про оголошення відкриті торги (аукціон) з реалізації активів банку шляхом відступлення прав вимоги за кредитами, який проводитиметься на електронному торговому майданчику Державного підприємства "СЕТАМ", (скорочене офіційне найменування - ДП "СЕТАМ") - https://setam.net.ua/ , яке надруковано в газеті "Авізо" від 06 травня 2016 року №34 на стор. 65 (надалі - Оголошення) викласти в наступній редакції:

№ лота	№ договору	Дата укладення договору	Дата закінчення договору	Інформація про забезпечення виконання зобов'язань за кредитним договором	Початкова ціна продажу лота, грн. (без ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без ПДВ)
144309	08/767	15.08.08	14.08.15	Автомобіль SUZUKI Swift, 2008 р.в.	77 096,16	7 709,62

Решта Оголошення залишається без змін.

Свідоцтво про право власності, видане Головним управлінням комунальної власності м. Києва від 11.05.2006р. Наказ № 775-в від 11.05.2006р. на нежитлові приміщення № 1,2,3 групи приміщень №462, загальною площею 155,10 кв.м., розташованих за адресою: м. Київ, вул. Ахматової Анни, №13Д, секція Е (літера А), - зареєстроване 21.08.2006р. за № 8018-п, на ім'я Половинко Валерія Івановича - вважати недійсним у зв'язку із втратою.

Свідоцтво про право власності на житло від 31.07.2002 року № 1382, що знаходиться за адресою: вул. Горького, буд. 23/2, кв. 35, м. Суми, Україна, яке належить на праві спільної сумісної власності Семиволос Ірині Володимирівні та Рибалко Тамарі Степанівні, вважати втраченим.

У зв'язку з втратою, паспорт СТ 279630, виданий на ім'я Пасічника Максима Вікторовича, вважати недійсним.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "Банк "Київська Русь" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, на електронному торговому майданчику Української універсальної біржі (www.uub.com.ua)

Перелік активів:

№ лота	Найменування активу	Початкова ціна лота, грн. (з ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без ПДВ)
1	**Частина приміщення адміністративної будівлі**, що знаходиться за адресою: м. Черкаси, вул. Смілянська, 23, площа 245,1 кв. м. (до вартості об'єкту включено 212 одиниць ОЗ, що являються невід'ємною частиною приміщення на суму 99 040,20 грн.)	1 431 784,20	143 178,42
2	**Нежиле приміщення**, що знаходиться за адресою: Луганська обл., м. Ровеньки, Гагаріна квартал, 29, приміщ. 75, площа 64,3 кв. м.	219 141,72	21 914,17

Перелік кредитів*:

№ лота	Найменування об'єкту продажу			Вид забезпечення	Початкова ціна продажу, грн. (без ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без ПДВ)
	Номер договору	Дата початку договору	Дата закінчення договору			
3	24901-20/10-2	30.07.2012	27.05.2013	Нерухоме майно (тепличний комплекс). Обладнання теплиці для котельної, Київська область, Вишгородський район.	10 373 259,41	1 037 325,94
4	126-02-1	01.02.2012	30.01.2015	Автобуси пасажирські, 1999 р; 2008 року випуску; фінансова порука ФО.	800 000,00	80 000,00
5	10-13/М	26.03.2013	18.03.2016	Нежитлове приміщення 1151,2 кв.м.; фінансова порука ЮО та ФО.	81 928,00	8 192,80
6	2974-12-11	14.06.2011	30.09.2013	Житловий будинок, заг.пл. 104,4кв.м, Черкаська обл, м. Шпола, комбайн зернозбиральний.	38 044,94	3 804,49
7	16760-20/8-1	05.05.2008	04.05.2011	Облад. для виробн.. шоколадної глазурі та кондитерських виробів.	1 824 011,96	182 401,20
8	215-02-1	23.02.2012	19.02.2016	Вироб. буд., адмін-поб. буд., пл. 218,7 кв.м, адмін-поб. буд. пл. 585,5 кв.м, буд. боксів 5 од., буд. прохідної, буд. піщано-сировин. складу, буд. Побут. прим. Вироб. буд., пл. 97,1 кв.м, буд. операторської, буд. прохідної-вагової, пл. 83,3 кв.м. Асфальтозмішувальна установка ДС-1853 з приладдям.	1 050 000,00	105 000,00
9	26591-20/13-1	20.03.2013	18.03.2016	Будинок клубу і їдальні заг. пл. 1615,6 кв.м. у Волинській обл. Фін. порука.	476 441,10	47 644,11
	72801-20/12-1	09.11.2012	08.11.2017			
10	96954-44.20	01.11.2013	29.10.2018	Неж. буд., прим. заг. пл. 147,1 кв.м. Неж. пр. – заг.пл. 69,7 кв. м. Тов. в обороті. Фін. порука.	472 026,77	47 202,68
	12979-20/11-3	01.04.2011	27.03.2015			
	50890-20/12-1	02.08.2012	31.07.2015			
11	21463-20/8-1	01.06.2012	31.05.2016	Неж. нерухом., пл. 363,6 кв.м. Київська обл, зем. ділянка пл. 0,0854 га Київська обл., зем. ділянка пл. 0,141 га Київська обл., товари в обороті, порука.	682 868,70	68 286,87
12	50302-45.1-10-2	17.11.2010	15.11.2015	Буд. заг. пл. 483.7 кв.м. та зем. діл. 0,1466 га Київська обл.,	1 232 866,99	123 286,70
13	243-03.2-2	04.12.2007	03.12.2017	Домоволодіння заг. пл. 282.70 кв м та зем ділянка 0,1040 га Київська обл.,	1 606 142,64	160 614,26

**** Учасниками аукціону можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).***

Лоти №№ 1-11 виставляється до продажу на повторні торги, лоти №3, 9, 10, 11 - зі зниженням початкової ціни на 10%, лоти №4-7 зі зниженням початкової ціни на 20%, лоти №1, 2, 8 зі зниженням початкової ціни на 30%. Лоти №12 та 13 - виставляються вперше, без знижки

Умови продажу:

1. Аукціон проводиться відповідно до Правил проведення аукціонів в електронній формі з продажу активів банків, щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації, та Регламенту організації та проведення торгів на електронному майданчику Української універсальної біржі. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити Українській універсальній біржі винагороду за проведення аукціону. Порядок прийняття участі в аукціоні в електронній формі та детальна інформація щодо лотів розміщені на веб-сайті Виконавця: **http://uub.com.ua**.
2. Аукціонні торги відбудуться за наявності не менше одного учасника по лотам №1-11, та не менше двох учасників по лотам №12 та 13.
3. Учасники аукціону сплачують:
 - реєстраційний внесок - 725 (сімсот двадцять п'ять) гривень 00 копійок, в т.ч. ПДВ, на поточний рахунок № 26000000001643 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа;
 - гарантійний внесок - 10% (десять відсотків) від початкової ціни продажу лота (без ПДВ) на поточний рахунок № 26007000000380 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа.
4. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
5. Крок аукціону - 1 % (один відсоток) від початкової ціни лота.
6. Витрати по організації та проведенню аукціону покладаються на покупця (переможця аукціону), який в момент подання заяви на участь в аукціоні укладає договір про умови участі в аукціоні з Виконавцем.
7. Переможець аукціону зобов'язаний протягом 10 (десяти) робочих днів з дати проведення аукціону: 1) підписати протокол проведення аукціону; 2) сплатити в безготівковій формі кошти за придбане на аукціоні майно за вирахуванням суми гарантійного внеску на рахунок Замовника № 32072103801026 в Національному банку України, код МФО 300001, отримувач - ПАТ "Банк "Київська Русь" (у стані ліквідації), код ЄДРПОУ 24214088; 3) з'явитися до ПАТ "Банк "Київська Русь" для підписання договору купівлі-продажу/договору про відступлення права вимоги.
8. Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, за винятком витрат по організації та проведенню аукціону, зараховується до ціни продажу майна, що підлягає сплаті.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна щодня, крім вихідних днів, з 10.00 до 16.00 за адресою фактичного розташування майна, попередньо зателефонувавши за телефоном: 0(44) 379 16 57 та 0(44) 545 76 45.

Дата і час початку аукціону:

- **для лотів №№1-11 - 02.06.2016 року о 10 год. 00 хв.;**
- **для лотів №№12-13 - 17.06.2016 року о 10 год. 00 хв.**

На початку проведення аукціону встановлюється час представлення цінових пропозицій, що складає 10 хв. від початку аукціону. Після отримання цінової пропозиції встановлюється час представлення пропозицій, що складає 10 хв. з моменту отримання останньої цінової пропозиції. У разі закінчення терміну представлення цінових пропозицій відбувається автоматичне завершення аукціону.

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): www.uub.com.ua.

Прийом заяв на участь в аукціоні проводиться за адресою: м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 55, к. 413 та закінчується:

- **31.05.2016р. о 17 год. 00 хв. - для лотів №№ 1-11;**
- **15.06.2016р. о 17 год. 00 хв. - для лотів №№ 12-13.**

Бажаючим придбати активи звертатися до служби з організації аукціону: м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 55, тел. (044) 278-04-27, щоденно, крім вихідних, з 09.00 до 17.00.

Сьогодні в Україні переважно похмуро, дощі, подекуди грози, у Карпатах — з мокрим снігом. Вітер північно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 4—9 градусів тепла, на півдні і сході — 7—12, у Карпатах заморозки 0—2 градуси. Вдень 13—18 вище нуля, у південних і східних областях — 16—21, на високогір'ї Карпат — 1—6 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 18 ТРАВНЯ

1917. У Києві розпочався I Всеукраїнський військовий з'їзд. **1980.** Відкрито Івано-Франківський обласний художній музей. **1985.** У газеті «Правда» з'явилася рубрика «Тверезість — норма життя». **1987.** Пішов з життя Петро Зілинський-Содоль — український військовик, полковник УНР в екзилі. **1992.** Народився Олександр Серебряков — старший солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2014, посмертно). **2005.** Ратифікацією Оттавської конвенції Україна остаточно зобов'язалася позбутися п'ятого за величиною арсеналу протипіхотних мін у світі.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Наш район був у десятці найкращих

Ще зовсім нещодавно Царичанський район Дніпропетровщини був у десятці найкращих в області. Його славили люди праці. Народну хорову капелу нашого Будинку культури знали далеко за межами України. Та найбільш відомий він пам'ятками старовини.

І ось недолугі реформи знищили колгоспи і радгоспи, залишили людей без роботи, осиротили землю. Протягом останніх років з чиєїсь недоброї волі почали у нас все відбирати. Державну аптеку перевели у Петриківку, Ощадбанк — у Магдалинівку, газове господарство — у Новомосковськ, «Укрпошту», «Укртелеком», податкову інспекцію — у Дніпродзержинськ. Зовсім нещодавно забрали й поліцію — у Новомосковськ.

Мало того що все забрали, та ще й зникли робочі місця! Вижиавайте хто як може...

Керівництво тішить свої амбіції реформами, а страждають люди праці. Молодь, хто може, роз'їжджається по заробітках, а люди похилого віку залишаються зі своїми проблемами наодинці...

Я не розумію, кому потрібні реформи, які погіршують наше життя?!

Неодноразово зверталися з цими питаннями до депутатів Дніпропетровської обласної ради, народних депутатів Верховної Ради, та відповіді не отримали.

Нині триває децентралізація влади, відбуваються громадські слухання, тож хочемо знати, чому у нашої громади ніхто не запитав: «Чи хочемо ми у нашому районі таких змін?»

До кого нам потрібно ще звернутися, щоб зупинити це свавілля?

Алла МАЛЬЧЕНКО,
ветеран праці,
дитина війни.

Царичанка
Дніпропетровської
області.

Табірний номер 73097

СПОГАДИ ВЕТЕРАНА

У свої дев'яносто Іван Коломієць** (на знімках) **задоволений прожитими роками. Пройшовши м'ясорубку війни, зазнав поранення в ногу, вижив у таборах Польщі й Німеччини. Перемогу зустрів у передмісті Берліна. А потім закінчив вечірній автодорожній технікум, одружився, понад 50 років пропрацював електриком. Щасливо прожив 52 роки з Лідією Семенівною. На трьох дітей і п'ятьох онуків не ображається. Вони огорнули його увагою й любов'ю. От тільки цей номер на руці. Бувало, зупинитися на ньому погляд — і знову все, наче було вчора...

Добре пам'ятає, як отримав завдання дістати радіоприймач. Німецька влада наказала населенню здати, погрожуючи розстрілом. Тоді юного ополченця й було затримано поліцаєм. Приймач встиг передати другу, а сам потрапив до комендатури. Після двотижневих жорстоких допитів Івана посадили в товарняк і відправили в невідомість. Вирвати дошку в добротно збитому вагоні не вдалося...

Потрапив Іван у польський концтабір «Аушвіц» (пізніше перейменували на «Освенцим»). На невеликій території, обгородженій високим забором, з єдиними воротами розташовувалися блоки №№ 10 і 11. Їх охороняв окремий німецький загін, пройти могли тільки есесівці й лікарі — за спецперепустками. Ці блоки стали відомі під час Нюрнберзького процесу. У них команда лікарів проводила досліди над ув'язненими. В Івана теж брали кров, робили якісь уколи, двічі на день давали пігулки. Годували рідким супом із брукви.

Періодично групу ув'язнених із цих блоків відправляли в малий табір для прибирання території й приміщень крематорію. Попіл вивозили па поля. Після сортування речей частину спалювали, частину дезінфікували, вантажили на машини й кудись відвозили. Через два-три тижні такої роботи ув'язнених з виколотими на руці номерами шикували в групу по троє в ряд і відправляли «митися» — до крематорію. Звідти ніхто не повертався... Роботу починала наступна група ув'язнених.

Серед охоронців був словак, який, почувши українську мову Івана, посміхався й пальцем показував, мовляв,

«в-о-о-о українці!». Одного разу розговорилися. Виявляється, ще в 1914 році його батько потрапив у полон, а українці його врятували. Пообіцяв допомогти.

Потрапивши до групи для «миття», Іван ішов серед останніх. Словак махнув рукою охоронцеві, який ішов попереду, щоб швидше вів. У цей момент троє з останніх рядів непомітно вбігли в сторожку. Там на них чекав чоловік із цивільним одягом. Він вивів в'язнів з території табору й привів у будиночок до лісника. Потім їх відправили в різні місця. Івана довезли до хутора на станції Одерберг і залишили у заможного господаря. Він мав багато худоби, птахів, фруктовий сад, великий город, обнесений високим забором. Івана поселили в окремій кімнаті, добре годували. У садибі — чистота й порядок. Працівникам не дозволялося без діла ходити по двору. Виконав свою роботу — і швидко до будинку. Іван прибирав корівник і свинарник. У розмові господар якось зізнався, що його старший син воює в німецькій армії. Переживав, чи повернеться...

Був листопад 1943 року. Мирна праця тривала недовго. Хтось таки доніс. Наскочили поліцаї, забрали Івана й ще одного працівника. До «Бухенвальду» він уже потрапив як політичний в'язень.

Групами їх вивозили на різні роботи. Ваня потрапив до команди будівельників: прокладаючи траншею, вони підривали каміння, розбивали його і вивозили на візках. Праця була важкою: сирість, холод, бракувало повітря.

На території «Бухенвальду» перебували особливі в'язні — офіцери, які створили законспіровану групу. З ремонтного цеху заводу вони поступово виносили деталі й збирали пістолети. Офіцери Комісаренко й Адях попередили Івана про визначений день повстання в концтаборі.

Радянські війська успішно з боями просувалися до Берліна. На увесь світ вибухнула новина — уперше в історії політв'язні підняли повстання! Їм вдалося без втрат зняти охорону й відкрити центральні ворота. Довгоочікувана воля манила до себе. Ваня з другом вирушили у бік Берліна й потрапили до нашого запасного полку...

Людмила КОМЛИК,
член Національної спілки журналістів.

Київ.

Фото автора
і з альбому І. Коломійця.

Як проїхати «швидкій», якщо немає доступу до будинку?

ВАША ДУМКА

До редакції зателефонувала читачка і поскаржилася, що у її районі, біля усіх шести під'їздів будинку, щовечора припарковані машини мешканців, які заважають проходу. А якщо хтось викликає «швидку», то проїхати машина не може — лікареві доводиться йти пішки до потрібного під'їзду. У районній адміністрації розвели руками — машини здебільшого припарковані без порушень. Але завжди знайдеться водій, який своїм авто перекриє якийсь проїзд. Відстежувати, щоб цього не траплялося, звісно, ніхто не буде. Але працівники ЖЕКу періодично розвішують оголошення, звертаючись до водіїв з проханням дотримуватися правил паркування і не перешкоджати проходу інших мешканців. Тож залишається сподіватися на добропорядність водіїв.

Погодьтеся, ситуація, про яку розповіла читачка, хоч і не проблема велетенського масштабу, але клопоту завдає багато. Пам'ятаю, як біля мого будинку один водій постійно ставив своє авто, перекриваючи при цьому пішохідну доріжку. І мені з маленькою дитиною у візочку було важко обходити паркан 300 метрів завдовжки по дорозі, щоб потрапити у двір на дитячий майданчик. Згодом хтось, певно, не витримав постійно так оминати авто і гупнув чимось по вітровому склу. Відтоді він машину у нашому дворі взагалі не ставить. Звичайно, псувати майно іншої людини — не вихід, але ж водії повинні залишати доступ для пожежних машин і карет швидкої допомоги. Чи є цей доступ біля вашого будинку? Власне, з таким запитанням ми звернулися до відвідувачів сайту **www.golos.com.ua** і радує, що більшість із опитуваних (48,98%) відповіли, що доступ вільний. 33,67% читачів вказали, що доступ є, але на цих місцях постійно припарковані транспортні засоби мешканців. Тому за потреби проїхати «швидка» чи пожежна не зможуть. Розділилися голоси порівну (по 4,08 %) між відповідями: проїзду заважають кіоски; доступ пожежним машинам перекривають дерева або лінії електропередач. А у 9,18% читачів доступу, по суті, немає взагалі. І якщо лікарі «швидкої» можуть до хворого дійти, то як гасити пожежу, якщо машина з водою не може проїхати — не зрозуміло...

Певно, варто звернутися до водіїв: так, поставити авто на стоянку інколи буває проблематично. Але неправильно припаркована машина може комусь завдати великої шкоди.

Ірина ТИЩЕНКО.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Листи читала Оксана КАЛУГІНА

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 47560

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

